

5

SLUB Dresden

zell1

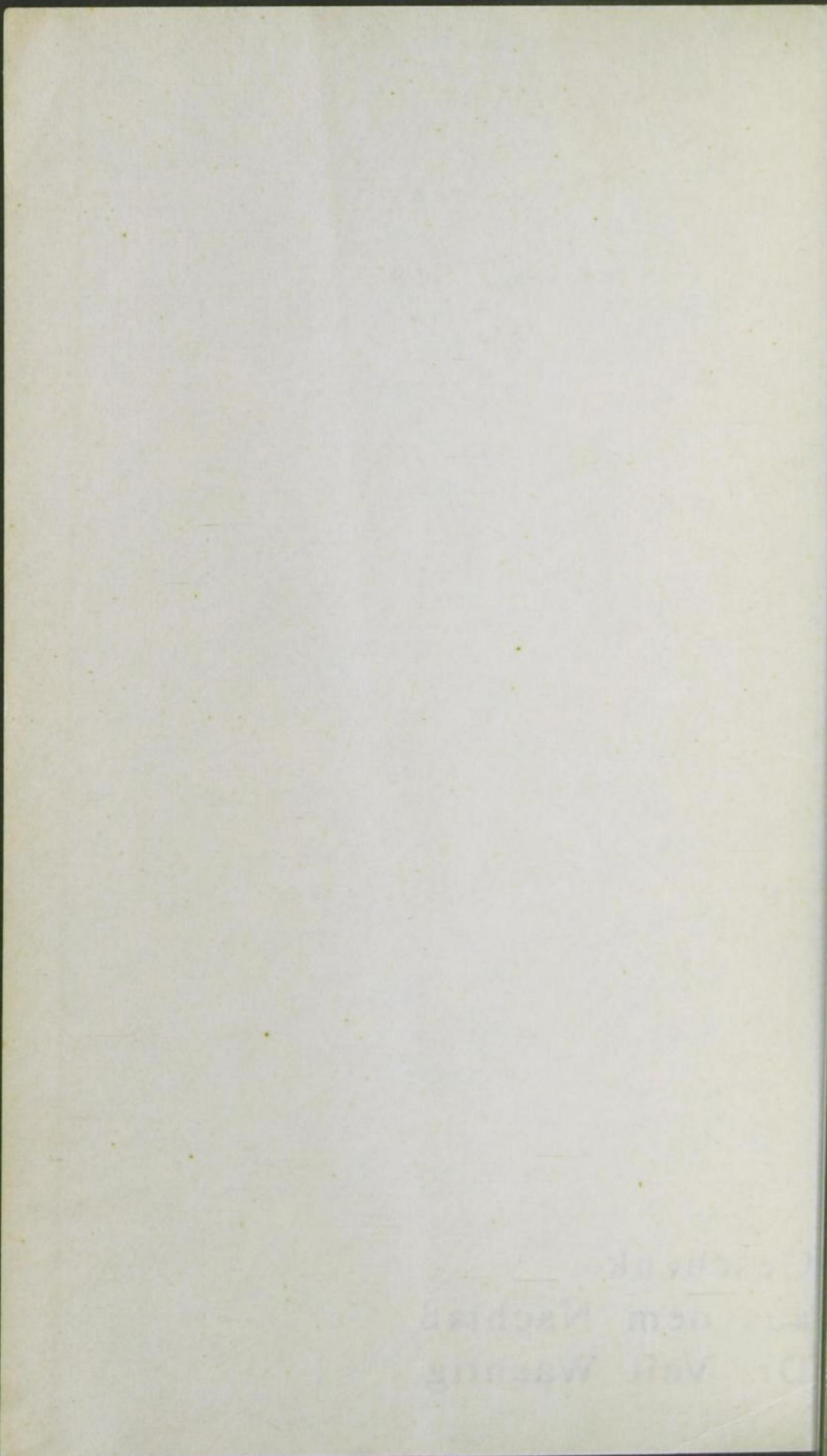
NH
2391
W419

FH1

92-M

113-115

122

5

Tusculum-Bücherei

HOMERISCHE HYMNEN

g r i e c h i s c h u n d d e u t s c h

h e r a u s g e g e b e n v o n A n t o n W e i h e r

E r n s t H e i m e r a n V e r l a g M ü n c h e n

A
0201 NH 2391 W 419

Titelvignette: Selene Trinkschale Berlin
1.-3. Tausend 1951 Nummer 182
Buchdruckerei H. Laupp jr Tübingen

134051139
Technische Universität Dresden
Universitätsbibliothek
Zweithilfslab. 021
10. JUNI 1994

95.8.07070.001

1. Εἰς Διόνυσον

Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἡνεμοέσσῃ
φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ δῖον γένος εἰραφιῶτα,
οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι
κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ,
ἄλλοι δ' ἐν Θήβησιν ἄναξ σε λέγουσι γενέσθαι, 5
ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων κρύπτων λευκώλενον "Ηρην.
ἔστι δέ τις Νύση ὑπατον ὅρος ἀνθέον ὕλη,
τηλοῦ Φοινίκης σχεδὸν Αἰγύπτοιο ριάρων . . .

καὶ οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς. 10
ώς δὲ τάμεν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ¹
ἀνθρωποι ρέξουσι τεληέσσας ἑκατόμβας.
ἥ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὁφρύσι νεῦσε Κρονίων.
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν "Ολυμπον, 15
ώς εἰπὼν ἐκέλευσε καρήατι μητίετα Ζεύς.
Ἴληθ' εἰραφιῶτα γυναιμανές· οἱ δέ σ' ἀοιδοὶ²
ἄδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ', οὐδέ πῃ ἔστι
σεὶ ἐπιληθόμενῷ Ἱερῆς μεμνῆσθαι ἀοιδῆς.
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διώνυσ' εἰραφιῶτα, 20
σὺν μητρὶ Σεμέλῃ ἦν περ καλέουσι Θυώνην.

2. Εἰς Δημήτραν

Δήμητρ' ἡῦκομον σεμνὴν θεὸν ἄρχομ³ ἀείδειν,
αὐτὴν ἡδὲ θύγατρα τανύσφυρον ἦν Ἀϊδωνεὺς
ἥρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εύρυσπα Ζεύς,
νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου ἀγλαοκάρπου
παίζουσαν κούρησι σὺν Ὀκεανοῦ βαθυκόλποις,
ἄνθεά τ' αἰνυμένην ῥόδα καὶ κρόκον ἡδ' ἵα καλὰ⁵
λειμῶν⁴ ἀμ μαλακὸν καὶ ἀγαλλίδας ἡδ' ὑάκινθον
νάρκισσόν θ', ὃν φῦσε δόλον καλυκώπιδι κούρῃ
Γαῖα Διὸς βουλῇσι χαριζομένη πολυδέκτῃ

θαυμαστὸν, γανόωντα, σέβας τότε πᾶσιν Ιδέσθαι 10
 ἀθανάτοις τε θεοῖς ἡδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
 τοῦ καὶ ἀπὸ ρίζης ἑκατὸν κάρα ἔξεπεφύκει,
 κῶντ' ἥδιστ' ὀδυμή, πᾶς δ' οὐρανὸς εὔρὺς ὑπερθε
 γαῖά τε πᾶς ἐγέλασσε καὶ ἀλμυρὸν οἶδα θαλάσσης.
 ἡ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἄμ' ἄμφω 15
 καλὸν ἀθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθῶν εύρυαγυια
 Νύσιον ἄμ πεδίον τῇ ὅρουσεν ἀναξ πολυδέγμων
 ἵπποις ἀθανάτοισι Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
 ἀρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν
 ἥγ' ὀλοφυρομένην· ἴαχησε δ' ἄρ' ὅρθια φωνῇ 20
 κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὑπατον καὶ ἄριστον.
 οὐδέ τις ἀθανάτων οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
 ἤκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἐλαῖαι·
 εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
 ἄιεν ἔξ ἄντρου 'Ἐκάτη λιπαροκρήδεμνος, 25
 'Ηέλιός τε ἀναξ 'Υπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
 κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόσφιν
 ἥστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστω ἐνὶ νηῷ
 δέγμενος Ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.
 τὴν δ' ἀεκαζομένην ἥγεν Διὸς ἐννεσίησι 30
 πατροκασίγνητος πολυσημάντωρ πολυδέγμων,
 ἵπποις ἀθανάτοισι Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
 ὅφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 λεῦσσε θεὰς καὶ πόντον ἀγάρροον Ἰχθυόεντα
 αύγάς τ' ἡελίου, ἔτι δ' ἥλπετο μητέρα κεδνήν 35
 ὅψεσθαι καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων,
 τόφρα οἱ ἐλπὶς ἔθελγε μέγαν νόον ἀχνυμένης περ·
 ἥχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
 φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ, τῆς δ' ἕκλυε πότνια μήτηρ.
 ὀξὺ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις 40
 ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαίζετο χερσὶ φίλησι,
 κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὕμων,
 σεύατο δ' ὡς τ' οἰωνὸς ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
 μαιομένη· τῇ δ' οὐ τις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
 ἥθελεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων, 45
 οὔτ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἀγγελος ἥλθεν.
 ἐννῆμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Δηῶ

στρωφᾶτ' αἰθομένας δαῖδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο
πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χρόα βάλλετο λουτροῖς.⁵⁰
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς Ἡώς,
ἥντετό οἱ ‘Ἐκάτη σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα,
καὶ ῥά οἱ ἀγγελέουσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·

πότνια Δημήτηρ ὠρηφόρε ἀγλαόδωρε
τίς θεῶν οὐρανίων ἡὲ θνητῶν ἀνθρώπων
ἥρπασε Περσεφόνην καὶ σὸν φίλον ἥκαχε θυμόν;
φωνῆς γὰρ ἥκουσ’, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν
ὅς τις ἔην· σοὶ δ’ ὥκα λέγω νημερτέα πάντα.

ώς ἀρ’ ἔφη ‘Ἐκάτη· τὴν δ’ οὐκ ἡμείβετο μύθῳ
‘Ρείης ἡὔκόμου θυγάτηρ, ἀλλ’ ὥκα σὺν αὐτῇ⁶⁰
ἥϊξ’ αἰθομένας δαῖδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.

‘Ηέλιον δ’ ἵκοντο θεῶν σκοπὸν ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
στὰν δ’ Ἱππῶν προπάροιθε καὶ εἴρετο δῖα θεάων·

‘Ηέλι· αἴδεσσαί με θεὰν σύ περ, εἴ ποτε δὴ σευ
ἢ ἔπει ἦ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα.⁶⁵
κούρην τὴν ἔτεκον γλυκερὸν θάλος εἴδει κυδρὴν
τῆς ἀδινὴν ὅπ’ ἄκουσα δι’ αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
ώς τε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν.
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσι,⁷⁰
νημερτέως μοι ἐνισπε φίλον τέκος εἴ που ὅπωπας,
ὅς τις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
οἴχεται ἡὲ θεῶν ἦ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.

‘ώς φάτο, τὴν δ’ ‘Υπεριονίδης ἡμείβετο μύθῳ.
‘Ρείης ἡὔκόμου θυγάτηρ Δήμητερ ἄνασσα⁷⁵
εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἄζομαι ἥδ’ ἐλεαίρω
ἀχνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρω· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος ἀθανάτων εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεύς,
ὅς μιν ἔδωκ’ ‘Αἰδη θαλερὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν
αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ’ ὑπὸ ωόφον ἡερόεντα⁸⁰
ἄρπαξας Ἱπποισιν ἄγεν μεγάλα ίάχουσαν.
ἀλλὰ θεὰ κατάπαυε μέγαν γόον· οὐδέ τι σὲ χρὴ
μὰψ αὕτως ἀπλητὸν ἔχειν χόλον· οὐ τοι ἀεικὴς
γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ ‘Αἰδωνεὺς
αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος· ἀμφὶ δὲ τιμὴν⁸⁵

Ἐλλαχεν ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη·
τοῖς μεταναιετάει τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.

“Ἄσ εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ’ ὑπ’ ὁμοκλῆς
ρίμφ’ ἔφερον θοὸν ἄρμα τανύπτεροι ὡς τ’ οἰωνοί·
τὴν δ’ ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἴκετο θυμόν. 90

χωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφέῃ Κρονίωνι
νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
ῷχετ’ ἐπ’ ἀνθρώπων πόλιας καὶ πίονα ἔργα,
εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
εἰσορόων γίγνωσκε βαθυζώνων τε γυναικῶν 95
πρίν γ’ ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἴκετο δῶμα,
ὅς τότ’ Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.

ἔζετο δ’ ἐγγὺς δδοῖο φίλον τετιημένη ἦτορ
Παρθενίῳ φρέατι ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται
ἐν σκιῇ· αὐτὰρ ὑπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης, 100
γρηī παλαιγενέῃ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
εἱργηται δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
οἰαί τε τροφοί εἰσι θεμιστοπόλων βασιλήων
παίδων καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἥχήεντα.

τὴν δὲ ἴδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θύγατρες 105
ἐρχόμεναι μεθ’ ὕδωρ εύήρυτον ὅφρα φέροιεν
κάλπισι χαλκείησι φίλα πρὸς δώματα πατρός,
τέσσαρες ὡς τε θεαὶ κουρήϊον ἀνθος ἔχουσαι,
Καλλιδίκη καὶ Κλεισιδίκη Δημώ τ’ ἐρόεσσα
Καλλιθόη θ’, ἥ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἀπασῶν· 110
οὐδ’ ἔγνων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὀρᾶσθαι.
ἀγχοῦ δ’ ἴστάμεναι ἔπεια πτερόεντα προσηύδων·

Τίς πόθεν ἔσσι γρηū παλαιγενέων ἀνθρώπων;
τίπτε δὲ νόσφι πόληος ἀπέστιχες οὐδὲ δόμοισι
πιλνᾶς; ἐνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα 115
τηλίκαι ὡς σύ περ ὅδε καὶ ὀπλότεραι γεγάσσιν,
αἱ κέ σε φίλωνται ἥμεν ἔπει ἥδε καὶ ἔργῳ.

ῶς ἔφαθ’, ἥ δ’ ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
τέκνα φίλ’ αἱ τινές ἔστε γυναικῶν θηλυτεράων
χαίρετ’, ἔγὼ δ’ ὑμῖν μυθήσομαι· οὐ τοὶ ἀεικὲς 120
ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Δωσὼ ἐμοί γ’ ὅνομ’ ἔστι· τὸ γάρ θέτο πότνια μήτηρ·
νῦν αὗτε Κρήτηθεν ἐπ’ εὔρεα νῶτα θαλάσσης

ἵλυθον οὐκ ἔθέλουσα, βίη δ' ἀέκουσαν ἀνάγκη
ἄνδρες ληϊστῆρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα 125
νηὶ θοῇ Θορικόνδε κατέσχεθον, ἐνθα γυναῖκες
ἡπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες ἡδέ καὶ αὐτοὶ¹
δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἥρατο θυμός,
λάθρη δ' ὄρμηθεῖσα δι' ἡπείροιο μελαίνης 130
φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὅφρα κε μή με
ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀποναίατο τιμῆς.
οὕτω δεῦρ' ἵκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἴδα
ἥ τις δὴ γαῖ' ἔστι καὶ οἱ τινες ἐγγεγάσιν.
ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες 'Ολύμπια δώματ' ἔχοντες 135
δοῖεν κουριδίους ἄνδρας καὶ τέκνα τεκέσθαι
ῶς ἔθέλουσι τοκῆες· ἐμὲ δ' αὗτ' οἰκτείρατε κοῦραι
προφρονέως, φίλα τέκνα· τέων πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνέρος ἡδὲ γυναικός, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
πρόφρων οἴα γυναικὸς ἀφήλικος ἐργα τέτυκται· 140
καὶ κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνησιν ἔχουσα
καλὰ τιθηνοίμην καὶ δώματα τηρήσαιμι
καὶ κε λέχος στορέσαιμι μυχῷ θαλάμων εὔπήκτων
δεσπόσυνον καὶ κ' ἐργα διδασκήσαιμι γυναικας.

Φῆρα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἀδμῆς 145
Καλλιδίκη Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·

Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι ἡδ' ὀνομήνω
ἀνέρας οἷσιν ἔπειστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, 150
δήμου τε προύχουσιν, ἴδε κρήδεμνα πόληος
εἰρύαται βουλῆσι καὶ ἰθείησι δίκησιν.

ἡμέν Τριπτολέμου πυκιμήδεος ἡδὲ Διόκλου
ἡδὲ Πολυξείνου καὶ ἀμύμονος Εύμόλποιο
καὶ Δολίχου καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο· 155
τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσι,
τάων οὐκ ἄν τίς σε κατὰ πρώτιστον ὁπωπὴν
εἶδος ἀτιμήσασα δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
ἀλλά σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοείκελός ἐσσι.
εὶ δ' ἔθέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς 160
ἔλθωμεν καὶ μητρὶ βαθυζώνω Μετανείρη

εἴπωμεν τάδε πάντα διαμπερές, αἱ κέ σ' ἀνώγη
ἡμέτερόνδ' ίέναι μηδ' ἄλλων δώματ' ἔρευναν.
τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὔπήκτῳ
όψιγονος τρέφεται, πολυεύχετος ἀσπάσιός τε. 165
εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ῥεῖά κέ τίς σε ίδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.

"Ἄς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι, ταὶ δὲ φαεινὰ
πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι. 170
ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὥκα δὲ μητρὶ¹
ἔννεπον ως εἶδόν τε καὶ ἔκλυον. ἡ δὲ μάλ' ὥκα
ἔλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
αἱ δ' ως τ' ἡ ἔλαφοι ἡ πόρτιες ἥαρος ωρῇ
ἄλλοντ' ἀν λειμῶνα κορεσσάμεναι φρένα φορβῆ, 175
ως αἱ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἴμεροέντων
ἥξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ῶμοις ἀσσοντο κροκηῖῳ ἀνθει ὁμοῖαι.
τέτμον δ' ἐγγὺς δδοῦ κυδρὴν θεὸν ἐνθα πάρος περ
κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς 180
ἡγεῦνθ', ἡ δ' ἄρ' ὅπισθε φίλον τετιημένη ἥτορ
στεῖχε κατὰ κρῆθεν κεκαλυμμένη, ἀμφὶ δὲ πέπλος
κυάνεος ράδινοῖσι θεᾶς ἐλελίζετο ποσσίν.
αἴψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
βὰν δὲ δι' αἴθούσης ἐνθα σφίσι πότνια μήτηρ 185
ἥστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν
ἔδραμον, ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ καὶ ᾧ μελάθρου
κῦρε κάρη, πλῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
τὴν δ' αἰδῶς τε σέβας τε ίδε χλωρὸν δέος εἶλεν· 190
εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο καὶ ἔδριάσθαι ἀνωγεν·
ἄλλ' οὐ Δημήτηρ ωρηφόρος ἀγλαόδωρος
ἥθελεν ἔδριάσθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
ἄλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε κατ' δύματα καλὰ βαλοῦσα,
πρὶν γ' ὅτε δή οἱ ἔθηκεν 'Ιάμβη κεδνὰ ίδυϊα 195
πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφεον βάλε κῶας.
ἐνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην·
δηρὸν δ' ἀφθογγος τετιημένη ἥστ' ἐπὶ δίφρου,
οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπει προσπτύσσετο οὔτε τι ἔργῳ,

ἀλλ' ἀγέλαστος ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος 200
 ἥστο πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβῃ κεδνὰ ἴδυια
 πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνιαν ἀγνήν
 μειδῆσαι γελάσαι τε καὶ ἵλαον σχεῖν θυμόν·
 ἥ δή οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὔαδεν ὀργαῖς. 205
 τῇ δὲ δέπτας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἶνου
 πλήσασ', ἥ δ' ἀνένευσ'. οὐ γάρ θεμιτόν οἱ ἔφασκε
 πίνειν οἶνον ἐρυθρόν, ἀνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
 δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνη.
 ἥ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεᾶς πόρεν ώς ἐκέλευε· 210
 δέξατο μὰν ὁσίης ἐνεκεν πολυπότνια Δηώ.

Τῇσι δὲ μύθων ἥρχεν ἐύζωνος Μετάνειρα·
 Χαῖρε γύναι, ἐπεὶ οῦ σε κακῶν ἄπ' ἔολπα τοκήων
 ἔμμεναι ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπί τοι πρέπει ὅμμασιν αἰδὼς
 καὶ χάρις, ώς εἴ πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλήων. 215
 ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
 τέτλαμεν ἀνθρωποι· ἐπὶ γάρ ωγὸς αὐχένι κεῖται.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσεται ὅσσα τ' ἔμοί περ.
 παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον
 ὕπασσαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δέ μοί ἐστιν. 220
 εἰ τόν γε θρέψαιο καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
 ἥ ρά κέ τίς σε ἴδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.

Τὴν δ' αὗτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
 καὶ σὺ γύναι μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν. 225
 παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι ώς με κελεύεις·
 θρέψω, κοῦ μιν ἔολπα κακοφραδίησι τιθήνης
 οὕτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται οὕθ' ὑποτάμνον·
 οἶδα γάρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
 οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν. 230

"Ως ἄρα φωνήσασα θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ
 χερσίν τ' ἀθανάτησι· γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
 ώς ἥ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν
 Δημοφόωνθ', διν ἔτικτεν ἐύζωνος Μετάνειρα,
 ἐτρεφεν ἐν μεγάροις· δ' δ' ἀέξετο δαίμονι Ἰσος 235
 οὕτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος· Δημήτηρ
 χρίεσκ' ἀμβροσίη ώς εἰ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,

ἡδὺ καταπνείουσα καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
 νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει ἡῦτε δαλὸν
 λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμ' ἐτέτυκτο, 240
 ως προθαλῆς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐώκει.
 καὶ κέν μιν ποίησεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,
 εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίησιν ἔύζωνος Μετάνειρα
 νύκτ' ἐπιτηρήσασα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
 σκέψατο· κώκυσεν δὲ καὶ ἄμφω πλήξατο μηρῷ 245
 δείσασ' δὲ περὶ παιδὶ καὶ ἀσθη μέγα θυμῷ,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεια πτερόεντα προστύδα·

Τέκνον Δημοφόων, ξείνη σε πυρὶ ἐνι πολλῷ
 κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόνον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.

"Ἄσ φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' ἄϊε δῖα θεάων. 250
 τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
 παῖδα φίλον, τὸν ἀελπτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
 χείρεσσ' ἀθανάτησιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδονδε
 ἔξανελοῦσα πυρὸς θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς,
 καὶ ῥ' ἄμυδις προσέειπεν ἔύζωνον Μετάνειραν. 255

Νήϊδες ἀνθρωποι καὶ ἀφράδμονες οὔτ' ἀγαθοῖο
 αἴσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι οὔτε κακοῖο·
 καὶ σὺ γάρ ἀφραδίησι τεῆς μήκιστον ἀσθης.
 Ίστω γάρ θεῶν ὅρκος ἀμείλικτον Στυγὸς ὑδωρ,
 ἀθάνατόν κέν τοι καὶ ἀγήραον ἡματα πάντα 260
 παῖδα φίλον ποίησα καὶ ἀφθιτὸν ὠπασα τιμήν.
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ως κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.
 τιμὴ δ' ἀφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται οὖνεκα γούνων
 ἡμετέρων ἐπέβη καὶ ἐν ἀγκοίνησιν οἰασεν.
 ὤρησιν δ' ἄρα τῷ γε περιπλομένων ἐνιαυτῷ 265
 παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι συνάξουσ' ἡματα πάντα.
 εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἦ τε μέγιστον
 ἀθανάτοις θνητοῖσί τ' ὄνεαρ καὶ χάρμα τέτυκται.
 ἀλλ' ἄγε μοι νηόν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ 270
 τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 Καλλιχόρου καθύπερθεν ἐπὶ προύχοντι κολωνῷ.
 ὅργια δ' αὐτὴ ἔγὼν ὑποθήσομαι ως ἀν ἔπειτα
 εὐαγέως ἔρδοντες ἐμὸν νόον Ιλάσκοισθε.

"Ἄσ εἰποῦσα θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψε 275

γῆρας ἀπωσαμένη, περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο·
 ὁδμή δ' ἴμερόεσσα θυηέντων ἀπὸ πέπλων
 σκίδνατο, τῇλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
 λάμπε θεᾶς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὅμους,
 αὔγης δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος ἀστεροπῆς ὥς. 280
 βῆ δὲ διὲκ μεγάρων, τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
 δηρὸν δ' ἀφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς
 μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.
 τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινήν,
 κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' εὔστρώτων λεχέων θόρον· ἡ μὲν ἔπειτα 285
 παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα ἐῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ,
 ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι', ἡ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἀπαλοῖσι
 μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
 ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα
 ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός· 290
 χειρότεραι γὰρ δή μιν ἔχον τροφοὶ ἡδὲ τιθῆναι.
 Αἱ μὲν παννύχιαι κυδρὴν θεὸν Ἰλάσκοντο
 δείματι παλλόμεναι· ἂμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 εὔρυθίη Κελεῶ νημερτέα μυθήσαντο,
 ὡς ἐπέτελλε θεὰ καλλιστέφανος Δημήτηρ. 295
 αὐτὰρ ὅ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαὸν
 ἦνωγ' ἡγκόμω Δημήτερι πίονα νηὸν
 ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προύχοντι κολωνῷ.
 οἱ δὲ μάλ' αἴψ' ἐπίθοντο καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,
 τεῦχον δ' ὡς ἐπέτελλ· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ. 300
 αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν καὶ ἐρώησαν καμάτοιο,
 βάν δ' ἴμεν οἴκαδ' ἔκαστος· ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ
 ἐνθα καθεζομένη μακάρων ἀπὸ νόσφιν ἀπάντων
 μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός,
 αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 305
 ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον, οὐδέ τι γαῖα
 σπέρμ' ἀνίει· κρύπτεν γὰρ ἐύστέφανος Δημήτηρ.
 πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες ἔλκον ἀρούραις
 πολλὸν δὲ κρῆ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ.
 καὶ νύ κε πάμπαν ὅλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων 310
 λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν
 καὶ θυσιῶν ἥμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
 εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν ἐῷ τ' ἐφράσσατο θυμῷ.

*Ιριν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὥρσε καλέσσαι
Δήμητρ' ἡῦκομον πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν. 315

ώς ἔφαθ'. ή δὲ Ζηνὶ κελαινεφέῃ Κρονίωνι
πείθετο καὶ μεσσηγὺ διέδραμεν ὥκα πόδεσσιν.
ἴκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσῖνος θυοέσσης,
εῦρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεια πτερόεντα προστήνδα. 320

Δήμητερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδὼς
ἔλθεμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων.
ἀλλ ἵθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.

"Ως φάτο λισσομένη· τῆς δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.
αὔτις ἔπειτα πατὴρ μάκαρας θεούς αἰὲν ἔόντας 325
πάντας ἐπιπροίαλλεν· ἀμοιβηδίς δὲ κιόντες
κίκλησκον καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
τιμάς θ' ἄς κε βόλοιτο μετ' ἀθανάτοισιν ἐλέσθαι·
ἀλλ' οὐ τις πεῖσαι δύνατο φρένας οὐδὲ νόημα
θυμῷ χωομένης, στερεῶς δ' ἡναίνετο μύθους. 330
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε θυώδεος Οὐλύμποιο
πρὶν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
πρὶν ἴδοι ὁφθαλμοῖσιν ἐὴν εὔώπιδα κούρην.

Αὐτάρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὔρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἐρεβος πέμψε χρυσόρραπιν Ἀργειφόντην, 335
ὅφρ' Ἀίδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν
ἄγνην Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος
ἐς φάος ἔξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὅφρα ἐ μήτηρ
ὁφθαλμοῖσιν ἴδοῦσα μεταλήξειε χόλοιο.

'Ερμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης 340
ἐσσυμένως κατόρουσε λιπῶν ἔδος Οὐλύμποιο.
τέτμε δὲ τόν γε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἔόντα
ἡμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
πόλλ' ἀεκαζομένη μητρὸς πόθῳ· ή δ' ἀποτηλοῦ
ἔργοις θεῶν μακάρων μῆνιν μητίσετο βουλῇ. 345
ἀγχοῦ δ' ιστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·

"Αἰδη κυανοχαῖτα καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Ζεύς σε πατὴρ ἤνωγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
ἔξαγαγεῖν Ἐρέβευσφι μετὰ σφέας, ὅφρα ἐ μήτηρ
ὁφθαλμοῖσιν ἴδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς 350
ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον

φθῖσαι φῦλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων
σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμᾶς
ἀθανάτων. ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσι
μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ 355
ῆσται, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.

"Ως φάτο· μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς
ὄφρύσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.
ἔσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·
ἔρχεο Περσεφόνη παρὰ μητέρα κυανόπεπλον 360
ἡπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
μηδέ τι δυσθύματι λίην περιώσιον ἄλλων.
οὐ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικῆς ἔσσομ' ἀκοίτης
αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἐνθα δ' ἐοῦσα 365
δεσπόσσεις πάντων ὅπόσα γώει τε καὶ ἔρπει,
τιμᾶς δὲ σχήσησθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας,
τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἥματα πάντα^{οἳ}
οἴ κεν μὴ θυσίασι τεὸν μένος ἰλάσκωνται
εὐαγέως ἔρδοντες ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες.

"Ως φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια, 370
καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὁ γ'
ροιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάθρη [αὐτὸς
ἀμφὶ ἐνωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἥματα πάντα^{αῦθι} παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλῳ·
ἴππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὅχεσφιν 375
ἐντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς.
ἡ δ' ὄχέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
ἥνια καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλησι
σεῦε διὲκ μεγάρων· τὰ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
ρίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν, οὐδὲ θάλασσα 380
οὔθ' ὕδωρ ποταμῶν οὔτ' ἄγκεα ποιήεντα
ἴππων ἀθανάτων οὔτ' ἄκριες ἔσχεθον δρμήν,
ἄλλ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἡέρα τέμνον ἴόντες.
στῆσε δ' ἄγων δθι μίμνεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ
νηοῖο προπάροιθε θυώδεος· ἡ δὲ ἴδοῦσα 385
ἥϊξ' ἤύτε μαινὰς δρος κάτα δάσκιον ὕλης.
Περσεφόνη δ' ἐτέρ[ωθεν ἐπεὶ ἵδεν ὅμματα καλὰ]
μητρὸς ἑῆς κατ'[ἄρ' ἦ γ' ὅχεα προλιποῦσα καὶ ἴππους]
ἄλτο θέει[n, δειρῇ δέ οἱ ἐμπεσεν ἀμφιχυθεῖσα·]

τῇ δὲ [φίλην ἔτι παῖδα ἔῃς μετὰ χερσὶν ἔχούσῃ] 390
 α[ψα δόλον θυμός τιν' δίσατο, τρέσσε δ' ἄρ' αἰνῶς]
 πα[υ]ομ[ένη φιλότητος, ἅφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ·]

Τέκνον μή ῥά τί μοι σ[ύ γε πάσσαο νέρθεν ἔοῦσα]
 βρώμης; ἔξαύδα, [μὴ κεῦθ', ἵνα εἴδομεν ἄμφω·]
 ὡς μὲν γάρ κ' ἀνιοῦσα π[αρὰ στυγεροῦ Ἀΐδαο] 395
 καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελ[αινεφέϊ Κρονίωνι]
 ναιετάοις πάντεσσι τετιμ[ένη ἀθανάτοι]σιν.

εὶ δέ, πτᾶσα πάλιν σύ γ' ιοῦσ' ὑπ[ὸ κεύθεσι γαίης]
 οἰκήσεις ὠρέων τρίτατον μέρ[ος εἰς ἐνιαυτόν,]
 τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοί τε καὶ [ἄλλοις ἀθανάτοισιν]. 400
 δππότε δ' ἀνθεσι γαῖ' εὔώδε[σιν] ἡαρινο[ῖσι]
 παντοδαποῖς θάλλει, τότ' ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος
 αὗτις ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.
 καὶ τίνισ' ἔξαπάτησε δόλῳ κρατερ[ὸς Πολυδ]έγμων;

Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλής ἀντίον ηῦδα. 405
 τοιγάρ εγώ σοι μῆτερ ἐρέω νημερτέα πάντα·
 εὗτέ μοι 'Ἐρμῆς ἦ[λθ]' ἐριούνιος ἄγγελος ὡκὺς
 πάρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανιώνων
 ἐλθεῖν ἔξ 'Ἐρέβευς, ἵνα μ' ὁφθαλμοῖσιν ίδοῦσα
 λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς, 410
 αὐτίκ' εγών ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος, αὐτάρ ὁ λάθρη
 ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιηδέ' ἐδωδήν,
 ἄκουσαν δὲ βίη με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
 ως δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
 ὕχετο πατρὸς ἐμοῖο φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης 415
 ἔξερέω καὶ πάντα διίξομαι ως ἐρεείνεις.

ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ίμερτὸν λειμῶνα,
 Λευκίππη Φαινώ τε καὶ 'Ηλέκτρη καὶ 'Ιάνθη,
 καὶ Μελίτη 'Ιάχη τε 'Ρόδειά τε Καλλιρόη τε,
 Μηλόβοσίς τε Τύχη τε καὶ 'Ωκυρόη καλυκῶπις, 420
 Χρυσηῖς τ' 'Ιάνειρά τ' 'Ακάστη τ' 'Αδμήτη τε,
 καὶ 'Ροδόπη Πλουτώ τε καὶ ίμερόεσσα Καλυψώ,
 καὶ Στύξ Ούρανίη τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατεινή,
 Παλλάς τ' ἐγρεμάχη καὶ 'Αρτεμις ίοχέαιρα,
 παίζομεν ἡδ' ἀνθεα δρέπομεν χείρεσσ' ἐρόεντα, 425
 μίγδα κρόκον τ' ἀγανὸν καὶ ἀγαλλίδας ἡδ' ὑάκινθον
 καὶ ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ίδεσθαι,

νάρκισσόν θ' ὅν ἔφυσ' ὡς περ κρόκον εύρεϊα χθών.
 αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι, γαῖα δ' ἔνερθε
 χώρησεν, τῇ δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς πολυδέγμων. 430
 βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἄρμασι χρυσείοισι
 πολλ' ἀεκαζομένην, ἐβόησα δ' ἄρ' ὅρθια φωνῇ.
 ταῦτά τοι ἀχνυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.

“Ἄσ τότ εμὲν πρόπαν ἦμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι
 πολλὰ μάλ’ ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἵαινον 435
 ἀμφαγαπαζόμεναι, ἀχέων δ’ ἀπεπαύετο θυμός.
 γηθοσύνας δὲ δέχοντο παρ’ ἀλλήλων ἔδιδ[όν τε].
 τῇσιν δ’ ἐγγύθεν ἥλθ’ ‘Ἐκάτη λιπαροκρήδεμνος,
 πολλὰ δ’ ἄρ’ ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἄγνῆς·
 ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ’ ἄνασσα. 440
 ταῖς δὲ μετ’ ἀγγελον ἥκε βαρύκτυπος εύρύοπα Ζεὺς
 ‘Ρείην ἥῦκομον ἦν μητέρα κυανόπεπλον
 ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμᾶς
 δωσέμεν, ἃς κεν ἔλοιτο μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 νεῦσε δέ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο 445
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἥερόεντα
 τὰς δὲ δύω παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 ὡς ἔφατ’· οὐδ’ ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
 ἐσσυμένως δ’ ἥϊξε κατ’ Οὐλύμποιο καρήνων,
 εἰς δ’ ἄρα ‘Ράριον Ἱξε, φερέσβιον οὖθαρ ἀρούρης 450
 τὸ πρίν, ἀτὰρ τότε γ’ οὗ τι φερέσβιον, ἀλλὰ ἔκηλον
 ἐστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ’ ἄρα κρī λευκὸν
 μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν
 ἥρος ἀεξομένοιο, πέδω δ’ ἄρα πίονες δύμοι 455
 βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ’ ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
 ἐνθ’ ἐπέβη πρώτιστον ἀπ’ αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
 ἀσπασίως δ’ ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.

Τὴν δ’ ὕδε προσέειπε ‘Ρέη λιπαροκρήδεμνος·
 δεῦρο τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εύρύοπα Ζεὺς 460
 ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμᾶς
 [δωσέμεν, ἃς κ’ ἔθέλησθα] μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 [νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος π]εριτελλομένοιο
 [τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἥ]ερόεντα,
 [τὰς δὲ δύω παρὰ σοί τε καὶ ἄλλοις] ἀθανάτοισιν. 465

[ώς ἄρ' ἔφη τελέ]εσθαι· ἐῶ δ' ἐπένευσε κάρητι.
 [ἀλλ' οὐ τέκνον] ἐμὸν καὶ πείθεο, μηδέ τι λίγη
 ἀ[ζηχὲς μεν]έαινε κελαινεφέῃ Κρονίωνι·
 α[ἰψα δὲ κα]ρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισιν.

"Ω[ς ἔφατ', οὐ]δ' ἀπίθησεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ, 470
 αἰψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.
 πᾶσα δὲ φύλλοισίν τε καὶ ἀνθεσιν εὔρεῖα χθὼν
 ἔβρισ'· ἡ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσι
 δ[εῖξε,] Τριπτολέμῳ τε Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
 Εύμόλπου τε βίη Κελεῶ θ' ἡγήτορι λαῶν, 475
 δρησμοσύνην θ' ἵερῶν καὶ ἐπέφραδεν ὅργια πᾶσι,
 Τριπτολέμῳ τε Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ,
 σεμνά, τά τ' οὗ πως ἔστι παρεξ[ίμ]εν [οὔτε πυθέσθαι,]
 οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν σέβας ἰσχάνει αὐδήν.
 ὅλβιος δις τάδ' ὅπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων. 480
 δις δ' ἀτελής ἵερῶν, δις τ' ἄμμορος, οὗ ποθ' ὁμοίων
 αἰσαν ἔχει φθίμενός περ ὑπὸ ψόφῳ εύρωεντι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δια θεάων,
 βάν ρ' οὐδεν Οὐλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
 ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ 485
 σεμναὶ τ' αἰδοῖαι τε· μέγ' ὅλβιος δν τιν' ἔκειναι
 προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
 αἰψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
 Πλοῦτον, δις ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.

'Αλλ' ἄγ' 'Ελευσίνος θυοέσστης δῆμον ᔁχουσαι 490
 καὶ Πάρον ἀμφιρύτην *Αντρωνά τε πετρήεντα,
 πότνια ἀγλαόδωρ' ὥρηφόρε Δηοῖ ἀνασσα,
 αύτὴ καὶ κούρη πεπικαλλής Περσεφόνεια,
 πρόφρονες ἀντ' ωδῆς βίοτον θυμήρε' ὀπάζειν.
 αὐτὰρ ἔγω καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς. 495

3. Εἰς Ἀπόλλωνα

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 δν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν Ιόντα·
 καὶ ρά τ' ἀναίσσουσιν ἐπὶ σχεδὸν ἐρχομένοιο
 πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.

Λητώ δ' οἵη μίμνε παραὶ Διὶ τερπικεραύνω,
ἢ ῥα βιόν τ' ἔχάλασσε καὶ ἐκλήσε φαρέτρην,
καὶ οἱ ἀπ' ίφθίμων ωμῶν χείρεσσιν ἐλοῦσα
τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἕοιο
πασσάλου ἐ κχρυσέου· τὸν δ' εἰς θρόνον εἶσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσείῳ
δεικνύμενος φίλον υἱόν, ἐπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἐνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητώ,
οῦνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.

Χαῖρε μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἄγλαὰ τέκνα,
Ἄπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῆ ἐνὶ Δήλῳ,
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὅρος καὶ Κύνθιον ὅχθον,
ἀγχοτάτῳ φοίνικος ὑπ' Ἰνωποῖο ρέέθροις.

Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἔόντα;
πάντῃ γάρ τοι, Φοῖβε, νομὸς βεβλήσται ὡδῆς,
ἡμὲν ἀν' ἡπειρον πορτιτρόφον ἡδ' ἀνὰ νήσους.
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἄδον καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὁρέων ποταμοί θ' ἀλαδε προρέοντες,
ἄκται τ' εἰς ἄλα κεκλιμέναι λιμένες τε θαλάσσης.
ἡ ὡς σε πρῶτον Λητώ τέκε χάρμα βροτοῖσι,
κλινθεῖσα πρὸς Κύνθου ὅρος κραναῆ ἐνὶ νήσῳ
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ; ἐκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
ἔξηει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν.
ἐνθεν ἀπορνύμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις.

ὅσσους Κρήτη τ' ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν
νήσός τ' Αἰγίνη ναυσικλειτή τ' Εύβοια
Αἴγαί τ' Είρεσίαι τε καὶ ἀγχιάλη Πεπάρηθος
Θρηίκιός τ' Ἀθόως καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα
Θρηϊκή τε Σάμος Ἰδης τ' ὅρεα σκιόεντα
Σκῦρος καὶ Φώκαια καὶ Αὐτοκάνης ὅρος αἰπὺ
Ἰμβρος τ' εὔκτιμένη καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα
Λέσβος τ' ἡγαθέη Μάκαρος ἔδος Αἰολίωνος
καὶ Χίος, ἢ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἀλὶ κεῖται,
παιπαλόεις τε Μίμας καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα
καὶ Κλάρος αἰγλήσσα καὶ Αἰσαγέης ὅρος αἰπὺ
καὶ Σάμος ὑδρηλή Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα
Μίλητός τε Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,

5

10

15

20

25

30

35

40

καὶ Κνίδος αἰπεινὴ καὶ Κάρπαθος ἡνεμόεσσα
Νάξος τ' ἡδὲ Πάρος 'Ρήναιά τε πετρήεσσα,
τόσσον ἔπ' ὡδίνουσα 'Εκηβόλον ἵκετο Λητώ, 45
εἴ τις οἱ γαιέων υἱεῖ θέλοι οἰκία θέσθαι.

αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
Φοίβον δέξασθαι καὶ πιοτέρη περ ἐοῦσα
πρὶν γ' ὅτε δή ρ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσετο πότνια Λητώ,
καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπεια πτερόεντα προσηύδα. 50

Δῆλ' εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἔδος ἔμμεναι υἱος ἐμοῖο
Φοίβου 'Απόλλωνος, θέσθαι τ' ἔνι πίονα νηόν.
ἄλλος δ' οὐ τις σεῖό ποθ' ἄψεται οὐδέ σε τίσει,
οὐδ' εὔβων σέ γ' ἔσεσθαι ὀίομαι οὗτ' εὔμηλον,
οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὗτ' ἀρ φυτὰ μυρία φύσεις. 55
αἱ δέ κ' 'Απόλλωνος ἐκαέργου νηὸν ἔχησθα,
ἄνθρωποί τοι πάντες ἀγινήσουσ' ἐκατόμβας
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσῃ δέ τοι ἀσπετος αἰεὶ¹
δημοῦ ἀνατίξει, βοσκήσεις θ' οἵ κέ σ' ἔχωσι
χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὐ τοι πīαρ ὑπ' οὐδας. 60

"Ως φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
Λητοῖ κυδίστη θύγατερ μεγάλου Κοίοιο,
ἀσπασίη κεν ἐγώ γε γονὴν ἑκάτοιο ἄνακτος
δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν είμι δυσηχής
ἀνδράσιν, ὃδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην. 65
ἀλλὰ τόδε τρομέω Λητοῖ ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
λίην γάρ τινά φασιν ἀτάσθαλον 'Απόλλωνα
ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
τῷ ρ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 70
μὴ ὅπότ' ἀν τὸ πρῶτον ἵδη φάος ἡελίοιο
νῆσον ἀτιμήσας, ἐπεὶ ἦ κραναήπεδός είμι,
ποσσὶ καταστρέψας ὥση ἀλὸς ἐν πελάγεσσιν.
ενθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἄλις αἰεὶ¹
κλύσσει, δ' δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται ἦ κεν ἄδη οἱ 75
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαί τε μέλαιναι
οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα χήτεϊ λαῶν.
ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν 80

ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἡ πολυώνυμος ἔσται.

"Ἄσ τοι ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὅμοσσεν·
ἴστω νῦν τάδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εύρὺς ὑπερθεν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὃς τε μέγιστος 85
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἡ μὴν Φοίβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.

Αὐτὰρ ἔπειτα ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἑκάτοιο ἀνακτος, 90
Λητὼ δ' ἐννῆμάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
ἀδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ ἔσαν ἐνδοθι πᾶσαι
ὅσσαι ἄρισται ἔσαν, Διώνη τε 'Ρείη τε
'Ιχναίη τε Θέμις καὶ ἀγάστονος 'Αμφιτρίτη,
ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου "Ηρῆς". 95
ἡστο γάρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια.
ἡστο γάρ ἄκρῳ 'Ολύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν,
"Ηρῆς φραδμοσύνης λευκωλένου ἥ μιν ἔρυκε
ζηλοσύνη ὃ τ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε 100
Λητὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότ' ἔμελλεν.

Αἱ δ' "Ιριν προὔπεμψαν ἔϋκτιμένης ἀπὸ νήσου
ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὄρμον
χρυσείοισι λίνοισιν ἔερμένον, ἐννεάπτηχυν.
νόσφιν δ' ἡνωγον καλέειν λευκωλένου "Ηρῆς, 105
μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ίοῦσαν.
αὐτὰρ ἔπειτα γ' ἄκουσε πιδήνεμος ὡκέα "Ιρις
βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
αὐτὰρ ἔπειτα ῥ' ἵκανε θεῶν ἔδος αἰπὺν "Ολυμπον
αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπὸ μεγάροιο θύραζε 110
ἐκπροκαλεσσαμένη ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα,
πάντα μάλ' ὡς ἐπέτελλον 'Ολύμπια δώματ' ἔχουσαι.
τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
βὰν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὅμοῖαι.
εὗτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια, 115
τὴν τότε δὴ τόκος εἶλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι
ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε, γοῦνα δ' ἔρεισε
λειμῶνι μαλακῷ, μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·

ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόωσδε, θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἄπασαι.

"Ἐνθα σὲ ἦϊε Φοῖβε θεαὶ λόον ὕδατι καλῷ 120
ἄγνῶς καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεῖ λευκῷ
λεπτῷ νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσεον στρόφον ἦκαν.
οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάρα θήσατο μήτηρ,
ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητώ 125
οῦνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.

Αὔτὰρ ἐπεὶ δὴ Φοῖβε κατέβρως ἀμβροτον εἶδαρ,
οὐ σέ γ' ἐπειτ' ἵσχον χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
αὐτίκα δ' ἀθανάτησι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων· 130
εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.

"Ἄς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εύρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
θάμβεον ἀθάναται, χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἄπασα 135
βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
γηθοσύνῃ ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκία θέσθαι
νήσων ἡπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον·
ἡνθησ' ὡς ὅτε τε ῥίον οὔρεος ἀνθεσιν ὑλης.

Αὔτὸς δ' ἀργυρότοξε ἀναξ ἑκατηβόλος Ἀπολλον, 140
ἄλλοτε μέν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
ἄλλοτε δ' ἀν νήσους τε καὶ ἀνέρας ἡλάσκαζε.
πιλλοί τοι νηοί τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὄρέων, ποταμοί θ' ἀλαδε προρέοντες· 145
ἀλλὰ σὺ Δήλῳ Φοῖβε μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
ἔνθα τοι ἐλκεχίτωνες Ἰάονες ἡγερέθονται
αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.
οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὄρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ
μνησάμενοι τέρπουσιν ὅταν στήσωνται ἄγῶνα. 150
Γφαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεὶ^{τελείωσιν}
ὅς τότ' ἐπαντιάσει· ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἰεν·
πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν
ἀνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνους τε γυναῖκας
νῆάς τ' ὡκείας ἡδ' αὐτῶν κτήματα πολλά. 155
πρὸς δὲ τόδε μέγα θαῦμα, ὃν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,

κοῦραι Δηλιάδες 'Εκατηβελέταο θεράπναι'.
 αἱ τ' ἐπεὶ ἀρ πρῶτον μὲν 'Απόλλων' ύμνήσωσιν,
 αὗτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ "Αρτεμιν ἰοχέαιραν,
 μνησάμεναι ἄνδρῶν τε παλαιῶν ἡδὲ γυναικῶν 160
 ύμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἄνθρωπων.
 πάντων δ' ἄνθρωπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὸν
 μιμεῖσθ' ἵσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἔκαστος
 φθέγγεσθ'. οὕτω σφιν καλὴ συνάρητεν ἀοιδή.
 'Αλλ' ἄγεθ' ἴλήκοι μὲν 'Απόλλων 'Αρτέμιδι ξύν, 165
 χαίρετε δ' ύμεις πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
 μνήσασθ', διππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἄνθρωπων
 ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθὼν.
 Ὡς κοῦραι, τίς δ' ύμμιν ἀνήρ ἡδιστος ἀοιδῶν
 ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέως τέρπεσθε μάλιστα; 170
 ύμεις δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' ἀμφ' ἡμέων.
 τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δὲ Χίω ἔνι παιπαλοέσση,
 τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαι.
 ἡμεῖς δ' ύμέτερον κλέος οἴσομεν ὅσσον ἐπ' αἶν
 ἄνθρωπων στρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας. 175
 οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
 αὐτὰρ ἔγὼν οὐ λήξω ἐκηβόλον 'Απόλλωνα
 ύμνέων ἀργυρότοξον διν ἡύκομος τέκε Λητώ.
 'Ως ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 καὶ Μίλητον ἔχεις ἐναλον πόλιν ἴμερόεσσαν, 180
 αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστου μέγ' ἀνάσσεις.
 εῖσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
 φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθὼ πετρήεσσαν,
 ἀμβροτα εῖματ', ἔχων τε θυώδεα· τοῦ δὲ φόρμιγξ
 χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καναχὴν ἔχει ἴμερόεσσαν. 185
 ἐνθεν δὲ πρὸς "Ολυμπὸν ἀπὸ χθονὸς ὡς τε νόημα
 εῖσι Διὸς πρὸς δῶμα θεῶν μεθ' ὁμηρυιν ἄλλων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή.
 Μοῦσαι μέν θ' ἄμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι διπλὶ καλῇ
 ύμνεῦσιν ῥα θεῶν δῶρ' ἀμβροτα ἡδ' ἄνθρωπων 190
 τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 ψῶσιν ἀφραδεες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
 εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
 αὐτὰρ ἔϋπλόκαμοι Χάριτες καὶ ἔϋφρονες 'Ωραι

'Αρμονίη θ' "Ηβη τε Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη 195
 ὁρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
 τῇσι μὲν οὗτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται οὗτ' ἐλάχεια,
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἴδειν καὶ εἶδος ἄγητή,
 "Αρτεμις ἰοχέαιρα ὅμότροφος Ἀπόλλωνι.
 ἐν δ' αὐτῷ τῇσιν "Αρης καὶ ἔυσκοπος Ἀργειφόντης 200
 παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἔγκιθαρίζει
 καλὰ καὶ ὕψι βιβάς, αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνει
 μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ ἔυκλώστοιο χιτῶνος.
 οἵ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν εἰσορόωντες
 Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς 205
 υἷα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι Θεοῖσι.
 Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἔόντα;
 ἡέ σ' ἐνὶ μνηστῆσιν ἀείδω καὶ φιλότητι,
 ὅππως μνωόμενος ἔκιες Ἀζαντίδα κούρην
 "Ισχυ' ἄμ' ἀντιθέω Ἐλατιονίδη εύίππω; 210
 ἥ ἄμα Φόρβαντι Τριοπέω γένος, ἥ ἄμ' Ἐρεχθεῖ;
 ἥ ἄμα Λευκίππω καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι
 πεζός, ὁ δ' ἵπποισιν; οὐ μὴν Τρίοπός γ' ἐνέλειπεν.
 ἥ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
 ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης ἑκατηβόλ' Ἀπολλον; 215
 Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθες.
 Λέκτον τ' ἡμαθόεντα παρέστιχες ἡδ' Αἰνιῆνας
 καὶ διὰ Περραιβούς· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἴκανες,
 Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλείτης Εύβοίης.
 στῆς δ' ἐπὶ Ιληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι οὐχ ἄδε θυμῷ 220
 τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
 ἐνθεν δ' Εύριπον διαβάς ἑκατηβόλ' Ἀπολλον
 βῆσ ἄν' ὅρος ζάθεον χλωρόν· τάχα δ' Ἱξες ἀπ' αὐτοῦ
 ἐς Μυκαλησσὸν ἴών καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην.
 Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἔδος καταειμένον ὕλη· 225
 οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν Ἱερῆ ἐνὶ Θήβῃ,
 οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἡσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι
 Θήβης ἄμ πεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλη.
 ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκιες ἑκατηβόλ' Ἀπολλον,
 "Ογχηστὸν δ' Ἱξες Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος· 230
 ἐνθα νεοδμήσ πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός περ
 ἔλκων ἄρματα καλά, χαμαὶ δ' ἐλατήρ ἀγαθός περ

ἐκ δίφροιο θορῶν ὄδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
κείν' ὅχεα κροτέουσιν ἀνακτορίην ἀφιέντες.

εἰ δέ κεν ἄρματ' ἀγῆσιν ἐν ἄλσεῖ δενδρήεντι,

235

ἴππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἔῶσιν·

ώς γάρ τὰ πρώτισθ' ὄσίη γένεθ'· οἱ δὲ ἄνακτι
εὔχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῖρα φυλάσσει.

ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες ἑκατηβόλ' Ἀπολλον·

Κηφισσὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσαο καλλιρέεθρον,

240

ὅς τε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ·

τὸν διαβὰς Ἐκάεργε καὶ Ὦκαλέην πολύπυργον

ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἀλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.

βῆς δ' ἐπὶ Τελφούστης· τόθι τοι ἀδε χῶρος ἀπήμων

τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.

245

στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καί μιν πρὸς μῆθον ἔειπες·

Τελφοῦσ' ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν

ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἵ τέ μοι αἰεὶ

ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,

ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν

250

ἡδ' ὅσοι Εύρώπην τε καὶ ἀμφιρύτους κατὰ νήσους,

χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν

πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.

“Ἄσ εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων

εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δὲ ἴδοῦσα

255

Τελφοῦσα κραδίην ἔχολώσατο εἶπέ τε μῆθον·

Φοῖβε ἄναξ Ἐκάεργε ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω,

ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηὸν

ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵ δέ τοι αἰεὶ

ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας·

260

ἄλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·

πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἴππων ὥκειάων

ἀρδόμενοί τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων·

ἔνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι

ἄρματά τ' εύποίητα καὶ ὥκυπόδων κτύπον ἴππων

265

ἡ νηόν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα·

ἄλλ' εἰ δὴ τι πίθοιο, σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων

ἔσσι ἄναξ ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἔστι μέγιστον,

ἐν Κρίσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο.

ἔνθ' οὕθ' ἄρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἴππων

270

ώκυπόδων κτύπος ἔσται ἐῦδμητον περὶ βωμόν.
ἀλλά τοι ὡς προσάγοιεν Ἰηπαίήονι δῶρα
ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα, σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθώς
δέξαι’ Ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.

“Ἄσ εἰποῦσ’ ‘Ἐκάτου πέπιθε φρένας, δῆρα οἱ αὐτῇ 275
Τελφούσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ μηδ’ ‘Ἐκάτοιο.

ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες ἑκατηβόλ’ “Ἀπολλον,
ἴξεις δ’ ἐξ Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,
οἱ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάσκον
ἐν καλῇ βήσσῃ Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης. 280

ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων,
ἴκεο δ’ ἐξ Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα
κνημὸν πρὸς ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὑπερθεν
πέτρη ἐπικρέμαται, κοίλη δ’ ὑποδέδρομε βῆσσα
τρηχεῖ· ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων 285
νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον εἶπέ τε μῆθον·

ἔνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον οἱ τέ μοι αἰεὶ¹
ἔνθάδ’ ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν, 290
ἡδ’ ὅσοι Εύρωπην τε καὶ ἀμφιρύτους κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δ’ ἄρ’ ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίονι νηῶ.

“Ἄσ εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
εὔρεα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· αὐτὰρ ἐπ’ αὐτοῖς 295
λάϊνον ούδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἡδ’ Ἀγαμήδης,
υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·

ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φῦλ’ ἀνθρώπων
κτιστοῖσιν λάεσσιν ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί.

ἄγγοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος ἔνθα δράκαιναν 300
κτεῖνεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῦ βιοῖο

ζατρεφέα μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἥ κακὰ πολλὰ
ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτοὺς
πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ’ ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφοινόν.
καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἡρῆς 305
δεινόν τ’ ἄργαλέον τε Τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν,
ὅν ποτ’ ἄρ’ Ἡρη ἔτικτε χολωσαμένη Διὶ πατρὶ²
ἢνικ’ ἄρα Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ’ Ἀθήνην

ἐν κορυφῇ· ἡ δ' αἰψα χολώσατο πότνια "Ηρη
ἡδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε· 310
κέκλυτέ μεν πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι,
ώς εἴμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
πρῶτος, ἐπεί μ' ἄλοχον ποιήσατο κεδνὰ ἴδυιαν·
καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἡ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν· 315
αὐτὰρ ὅ γ' ἡπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
παῖς ἐμὸς "Ηφαιστος ρίκνὸς πόδας ὃν τέκον· αὐτὴ
ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα καὶ ἐμβαλον εύρεῖ πόντῳ·
ἀλλά ἐ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
δέξατο καὶ μετὰ ἥσι κασιγνήτησι κόμισσεν· 320
ώς ὅφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίσσασθαι μακάρεσσι.
σχέτλιε ποικιλομῆτα τί νῦν μητίσεαι ἄλλο;
πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην;
οὐκ ἀν ἐγὼ τεκόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἐμπης
ἥα ᾧ ἐν ἀθανάτοισιν οἱ ούρανὸν εύρυν ἔχουσι. 325
φράζεο νῦν μή τοι τι κακὸν μητίσομ' ὀπίσσω· 352a
καὶ νῦν μέν τοι ἐγὼ τεχνήσομαι ὡς κε γένηται
παῖς ἐμὸς, ὃς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
οὔτε σὸν αἰσχύνασ' Ἱερὸν λέχος οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς
οὔδε τοι εἰς εύνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
τηλόθεν οὖσα θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν. 330

"Ἄσ εἰποῦσ' ἀπονόσφι θεῶν κίε χωομένη περ.
αὐτίκ ἔπειτ' ἡρᾶτο βιῶπις πότνια "Ηρη,
χειρὶ καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα καὶ φάτο μῆθον·
κέκλυτε νῦν μοι γαῖα καὶ ούρανὸς εύρυς ὕπερθεν,
Τιτῆνές τε θεοὶ τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες 335
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἔξ ἄνδρες τε θεοί τε·
αὐτοὶ νῦν μεν πάντες ἀκούσατε καὶ δότε παῖδα
νόσφι Διός, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·
ἀλλ' ὅ γε φέρτερος ἔστω ὅσον Κρόνου εύρύοπα Ζεύς.

"Ἄσ ἄρα φωνήσασ' Ἰμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ· 340
κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος, ἡ δὲ ἴδοῦσα
τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν, δίετο γάρ τελέεσθαι.
ἔκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὔτε ποτ' εἰς εύνὴν Διὸς ἥλυθε μητιόεντος,
οὔτε ποτ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον, ώς τὸ πάρος περ, 345

αύτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς·
 ἀλλ' ἦ γ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
 τέρπετο οἷς Ἱεροῖσι βοῶπις πότνια "Ηρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὥραι, 350
 ἦ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσι
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
 αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια "Ηρη
 δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακόν, ἦ δ' ὑπέδεκτο·
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων. 355
 ὃς τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ,
 πρίν γέ οἱ ἵὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἐκάεργος 'Απόλλων
 καρτερόν· ἦ δ' ὁδύνησιν ἔρεχθομένη χαλεπῆσι
 κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνουσα κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
 θεσπεσίη δ' ἐνοπὴ γένετ' ἀσπετος, ἦ δὲ καθ' ὕλην 360
 πυκνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσετο, λεῖπε δὲ θυμὸν
 φοινὸν ἀποπνείουσ', ὃ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος 'Απόλλων·
 ἐνταυθοῖ νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρη,
 οὐδὲ σύ γε ωροῖσι κακὸν δήλημα βροτοῖσιν
 ἔσσεαι, οἱ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες 365
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυστηλεγέ' οὔτε Τυφωεὺς
 ἀρκέσει οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτοῦ
 πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἡλέκτωρ 'Υπερίων.

"Ως φάτ' ἐπευχόμενος, τὴν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε. 370
 τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' Ἱερὸν μένος 'Ηελίοιο·
 ἐξ οὖν νῦν Πυθὼ κικλήσκεται, οἱ δὲ ἄνακτα
 Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον οὖνεκα κεῖθι
 αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὁξέος 'Ηελίοιο.

Καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος 'Απόλλων 375
 οὖνεκά μιν κρήνη καλλίρροος ἐξαπάφησε·
 βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσῃ κεχολωμένος, αἴψα δ' Ἱκανε·
 στῇ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καὶ μιν πρὸς μῆθον ἔειπε·
 Τελφοῦσ', οὐκ ἄρ' ἐμελλεις ἐμὸν νόον ἐξαπαφοῦσα
 χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προρέειν καλλίρροον ὕδωρ. 380
 ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἶης.

"Η καὶ ἐπὶ ρίον ὅσεν ἄναξ ἐκάεργος 'Απόλλον
 πέτρησι προχυτῆσιν, ἀπέκρυψεν δὲ ρέεθρα,

καὶ βωμὸν ποιήσατ’ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόου· ἔνθα δ’ ἄνακτι 385
πάντες ἐπίκλησιν Τελφουσίω εύχετόωνται
οῦνεκα Τελφούσης Ἱερῆς ἡσχυνε ρέεθρα.

Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων
οὓς τινας ἀνθρώπους ὄργιονας εἰσαγάγοιτο,
οἱ θεραπεύσονται Πυθοὶ ἐνι πετρηέσσῃ· 390
ταῦτ’ ἄρα δρμαίνων ἐνόησ’ ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
νῆα θοήν· ἐν δ’ ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωίου, οἱ δά τ’ ἄνακτι
ἱερά τε ρέζουσι καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅττι κεν εἴπῃ 395
χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπὸ Παρνησοῖο.
οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νη̄ι μελαίνῃ
ἐς Πύλον ἡμαθόεντα Πυλοιγενέας τ’ ἀνθρώπους
ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι σύνήνετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἐν πόντῳ δ’ ἐπόρουσε δέμας δελφῖνι ἐοικώς 400
νη̄ι θοῆ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε·
τὸν δ’ ὅς τις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι,
πάντοσ’ ἀνασσείασκε, τίνασσε δὲ νή̄ια δοῦρα.
οἱ δ’ ἀκέων ἐνὶ νη̄ι καθήατο δειμαίνοντες,
οὐδ’ οἱ γ’ ὅπλ’ ἔλυον κοίλην ἀνὰ νῆα μέλαιναν, 405
οὐδ’ ἔλυον λαῖφος νηὸς κυανοπρώποιο·
ἀλλ’ ώς τὰ πρώτιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
ῶς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ νότος κατόπισθεν ἔγειρε
νῆα θοήν· πρῶτον δὲ παρημείθοντο Μάλειαν,
πάρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν ἀλιστέφανον πτολίεθρον 410
ἴξον καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἡελίοιο
Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ¹
Ἡελίοιο ἄνακτος, ἔχει δ’ ἐπιτερπέα χῶρον.
οἱ μὲν ἄρ’ ἔνθ’ ἔθελον νῆα σχεῖν ἡδ’ ἀποβάντες
φράσσασθαι μέγα θαῦμα καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἴδεσθαι, 415
εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον
ἢ εἰς οἶδμ’ ἀλιον πολυτίχυον ἀμφὶς ὄρούσει·
ἀλλ’ οὐ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηῦς εὔεργής,
ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσα
ἥι’ ὁδόν, πνοιῇ δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων 420
ρηϊδίως ἵθυν· ἢ δὲ πρήσσουσα κέλευθον

'Αρήνην ἵκανε καὶ 'Αργυφέην ἐρατεινὴν
 καὶ Θρύον 'Αλφειοῖ πόρον καὶ ἔүκτιτον Αἴπυ
 καὶ Πύλον ἡμαθόεντα Πυλοιγενέας τ' ἀνθρώπους.
 βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην 425
 ἥδε παρ' "Ηλιδα δῖαν ὅθι κρατέουσιν 'Επειοί·
 εὔτε Φεράς ἐπέβαλλεν ἀγαλλομένη Διὸς οὔρῳ
 καὶ σφιν ύπὲκ νεφέων 'Ιθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ύλήεσσα Ζάκυνθος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσατο πᾶσαν, 430
 καὶ δὴ ἐπὶ Κρίστης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
 ὃς τε διὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἔέργει,
 ἥλθ' ἀνεμος ωφελος μέγας αἴθριος ἐκ Διὸς αἴστης
 λάθρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ. 435
 ἄψορροι δὴ ἐπειτα πρὸς ἥῶ τ' ἡέλιόν τε
 ἔπλεον, ἥγεμόνευε δ' ἀναξ Διὸς υἱὸς 'Απόλλων·
 Τιξον δ' ἐς Κρίστην εύδείελον ἀμπελόεσσαν
 ἐς λιμέν', ἥ δ' ἀμάθοισιν ἔχριμψατο ποντοπόρος νηῦς.
 ἐνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἀναξ ἐκάεργος 'Απόλλων 440
 ἀστέρι εἰδόμενος μέσω ἡματι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ¹
 σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν Ἱκεν·
 ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 ἐνθ' ἄρ' ὅ γε φλόγα διαῖε πιφαυσκόμενος τὰ ἀ κῆλα,
 πᾶσαν δὲ Κρίστην κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν 445
 Κρισαίων ἀλοχοὶ καλλίζωνοί τε θύγατρες
 Φοίβου ύπὸ ριπῆς· μέγα γὰρ γὰρ δέος ἔμβαλ' ἐκάστῳ.
 ἐνθεν δ' αὗτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ως ἀλτο πέτεσθαι
 ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
 πρωθήβῃ, χαίτης εἰλυμένος εύρέας ὡμους· 450
 καὶ σφεας φωνήσας ἐπεα πτερόεντα προσηγόρισε.
 Ὡς ξεῖνοι τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ύγρὰ κέλευθα;
 ἢ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε
 οἵα τε ληϊστῆρες ύπειρ ἀλα, τοί τ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες; 455
 τίφθ' οὕτως ἥσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐκβητ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
 αὗτη μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων
 διππόταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ

ἔλθωσιν καμάτῳ ἀδηκότες, αὐτίκα δέ σφεας 460
 σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἴρει.
 ὡς φάτο καὶ σφιν θάρσος ἐπὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
 τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἄγδος ἀντίον ηὔδα·
 ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας, 465
 οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι δλβια δοῖεν.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον ὅφρ' εὗ εἰδὼ·
 τίς δῆμος; τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἔγγεγάσιν;
 ἄλλῃ γάρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα 470
 εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὔχόμεθ' εἶναι·
 νῦν δ' ὅδε ξὺν νηὶ κατήλθομεν οὐ τι ἐκόντες
 νόστου ιέμενοι, ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα·
 ἄλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἥγαγεν οὐκ ἔθέλοντας·

Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐκάεργος Ἐπόλλων·
 ξεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε 475
 τὸ πρίν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αῦθις ἔσεσθε
 ἔσ τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἔκαστος
 ἔσ τε φίλας ἀλόχους, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
 ἔξετ' ἐμὸν πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν·
 εἰμὶ δ' ἔγὼ Διὸς υἱός, Ἐπόλλων δ' εὔχομαι εἶναι, 480
 ὑμέας δ' ἥγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 οὐ τι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
 ἔξετ' ἐμὸν πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι,
 βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ιότητι
 αἱεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἥματα πάντα. 485

ἄλλ' ἄγεθ' ὡς ἀν ἔγὼ εἴπω πείθεσθε τάχιστα·
 ίστια μὲν πρῶτον κάθετον λύσαντε βοείας,
 νῆα δ' ἐπειτα θοὴν ἀν' ἐπ' ἥπείρου ἐρύσασθε,
 ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς ἔστης,
 καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης 490
 πῦρ ἐπικαίοντες ἐπὶ τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες·
 εὔχεσθαι δὴ ἐπειτα παριστάμενοι περὶ βωμόν.
 ὡς μὲν ἔγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἡεροειδέᾳ πόντῳ
 εἰδόμενος δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὅρουσα,
 ὡς ἐμοὶ εὔχεσθαι δελφινίω· αὐτὰρ ὁ βωμὸς 495
 αὐτὸς δελφίνιος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἱεί.
 δειπνῆσαι τ' ἄρ' ἐπειτα θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,

καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἔξ ἕρον ἥσθε,
ἔρχεσθαι θ' ἀμ' ἐμοὶ καὶ ἵηπαιήον' ἀείδειν 500
εἰς ὅ κε χῶρον ἵκησθον ἵν' ἔξετε πίονα νηόν.

"Ἄς ἔφαθ'· οἵ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο.
ίστια μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας,
ίστὸν δ' ἴστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ρῆγμῖνι θαλάσσης, 505
ἐκ δ' ἀλὸς ἥπειρόνδε θοὴν ἀνὰ νῆν ἔρύσαντο
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ρῆγμῖνι θαλάσσης.
πῦρ δ' ἐπικαίοντες ἐπὶ τ' ἀλφίτα λευκὰ θύοντες
εὔχονθ' ὡς ἐκέλευε παριστάμενοι περὶ βωμόν. 510
δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἕρον ἔντο,
βάν ρ' ἴμεν· ἥρχε δ' ἄρασφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων ἔρατὸν κιθαρίζων, 515
καλὰ καὶ ὑψι βιβάς· οἱ δὲ ρήσσοντες ἔποντο
Κρῆτες πρὸς Πυθὼ καὶ ἵηπαιήον' ἀειδον,
οἷοί τε Κρητῶν παιήονες, οἴσι τε Μοῦσα
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.

ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσίν, αἴψα δ' ἵκοντο 520
Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον ἐνθ' ἄρ' ἔμελλεν
οἰκήσειν πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι·
δεῖξε δ' ἄγων ἄδυτον ωάθεον καὶ πίονα νηόν.
τῶν δ' ὡρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα. 525

ῶς ἄν' ἐπεὶ δὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἥγαγες· οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἐπλετο θυμῷ·
πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα; τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
οὔτε τρυγηφόρος ἥδε γ' ἐπήρατος οὔτ' εὔλείμων,
ῶς τ' ἀπό τ' εὗ ωρειν καὶ ἀμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν. 530

Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
νήπιοι ἀνθρωποι, δυστλήμονες, οἵ μελεδῶνας
βιούλεσθ' ἀργαλέους τε πόνους καὶ στείνεα θυμῷ.
ρηΐδιον ἐπος ὅμμ' ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
δεξιτερῇ μάλ' ἔκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν 535

σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ’ ἄφθονα πάντα παρέσται,
ὅσσα ἔμοί κ’ ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ’ ἀνθρώπων·
νηὸν δὲ προφύλαχθε δέδεχθε δὲ φῦλ’ ἀνθρώπων,
ἐνθάδ’ ἀγειρομένων κατ’ ἐμὴν ἵθυν τε μάλιστα.

ἡέ τι τηῦσιον ἔπος ἔσσεται ἡέ τι ἔργον, 540
ὕβρις θ’, ἦ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἄλλοι ἔπειθ’ ύμιν σημάντορες ἀνδρες ἔσονται,
τῶν ὑπ’ ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ’ ἥματα πάντα.
εἴρηταί τοι πάντα, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσι φύλαξαι.

Καὶ σὺ μὲν οὔτω χαῖρε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱόν· 545
αὐτὰρ ἔγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ’ ἀοιδῆς.

4. Εἰς ‘Ἐρμῆν

‘Ἐρμῆν ύμνει Μοῦσα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἔριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα
νύμφη ἔϋπλόκαμος Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἡλεύαθ’ ὅμιλον 5
ἀντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον, ἐνθα Κρονίων
νύμφη ἔϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
ὄφρα κατὰ γλυκὺς ύπνος ἔχοι λευκώλενον “Ηρην,
λήθων ἀθανάτους τε θεούς θνητούς τ’ ἀνθρώπους.
ἄλλ’ ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἔξετελεῖτο, 10
τῇ δ’ ἥδη δέκατος μείς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
εῖς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·
καὶ τότ’ ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αίμυλομήτην,
ληϊστῆρ’, ἐλατῆρα βιῶν, ἥγήτορ’ ὀνείρων,
νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον, ὃς τάχ’ ἔμελλεν 15
ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἥψως γεγονώς μέσω ἥματι ἐγκιθάριζεν,
ἔσπέριος βοῦς κλέψεν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
τετράδι τῇ προτέρῃ τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.
ὅς καὶ ἐπεὶ δὴ μητρὸς ἀπ’ ἀθανάτων θόρε γυίων, 20
οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων Ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
ἄλλ’ ὁ γ’ ἀναίξας ωρᾷτει βόας Ἀπόλλωνος
ούδὸν ύπερβαίνων ύψηρεφέος ἀντροιο.
ἐνθα χέλυν εύρων ἐκτήσατο μυρίον ὅλβον·

‘Ερμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ’ ἀοιδόν,
ἢ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ’ αὐλείησι θύρησι,
βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
σαῦλα ποσὶν βαίνουσα· Διὸς δ’ ἐριούνιος υἱὸς
ἀθρήσας ἐγέλασσε καὶ αὐτίκα μῆθον ἔειπε·

25

σύμβολον ἦδη μοι μέγ’ ὄνήσιμον, οὐκ ὄνοτάζω. 30

χαῖρε φυὴν ἐρόεσσα, χοροιτύπε, δαιτὸς ἐταίρη,
ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα
αἰόλον ὅστρακον; ἐσσὶ χέλυς ὅρεσι ωώουσα.

ἀλλ’ οἴσω σ’ εἰς δῶμα λαβών· ὅφελός τί μοι ἔσσῃ,
οὐδ’ ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὄνήσεις. 35

οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν·

ἢ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἔχμα
ωώουσ’· ἢν δὲ θάνης τότε κεν μάλα καλὸν ἀείδοις.

ώς ἄρ’ ἔφη· καὶ χερσὶν ἄμ’ ἀμφοτέρησιν ἀείρας
ἄψ εἴσω κίε δῶμα φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα. 40

ἔνθ’ ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου
αἰῶν’ ἔξετόρησεν ὁρεσκῷοιο χελώνης.

ώς δ’ ὅπότ’ ὡκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ
ἀνέρος ὃν τε θαμιναὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,

ἢ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ’ ὁφθαλμῶν ἀμαρυγαί, 45

ώς ἄμ’ ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος ‘Ερμῆς.

πῆξε δ’ ἄρ’ ἐν μέτροισι ταμὼν δόνακας καλάμοιο

πειρήνας κατὰ νῶτα διὰ βίνοιο χελώνης.

ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεσσιν ἔῃσι,

καὶ πήχεις ἐνέθηκ’, ἐπὶ δὲ ψυγὸν ἡραρεν ἀμφοῖν, 50

ἐπτὰ δὲ συμφώνους ὁῖων ἐτανύσσατο χορδάς.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα

πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος, ἡ δ’ ὑπὸ χειρὸς

σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ’ ὑπὸ καλὸν ἀειδεν

ἔξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος ἡῦτε κοῦροι

ἡβηταὶ θαλίησι παραιβόλα κερτομέουσιν,

ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον

ὃν πάρος ὠρίζεσκον ἐταιρείη φιλότητι

ἢν τ’ αὐτοῦ γενεὴν δονομακλυτὸν ἔξονομάζων·

ἀμφιπόλους τε γέραιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης, 60

καὶ τρίποδας κατὰ οἴκον ἐπηετανούς τε λέβητας.

καὶ τὰ μὲν οὖν ἡειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.

καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων Ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων
ἄλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐκ μεγάροιο,
όρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν οἴα τε φῶτες
φιληταὶ διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.

65

'Ηέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς ὡκεανόνδε
αύτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν, αὐτὰρ ἄρ' 'Ἐρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὅρεα σκιόεντα,
ἐνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον
βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους ἐρατεινούς.
τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς ἔύσκοπος 'Ἀργειφόντης
πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
πλανοδίας δ' ἡλαυνε διὰ ψαμάθωδεα χῶρον
ἴχνι' ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης,
ἀντία ποιήσας ὁπλάς τὰς πρόσθεν ὅπισθεν,
τὰς δ' ὅπισθεν πρόσθεν, κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.
σάνδαλα δ' αὐτίκα ρίψιν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν
ἀφραστ' ἡδ' ἀνόητα διέπλεκε, θαυματὰ ἔργα,
συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὅζους.
τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης
ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἔδήσατο σάνδαλα κοῦφα,
αύτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος 'Ἀργειφόντης
ἔσπασε Πιερίηθεν ὄδοιπορίην ἀλεείνων,
οἴα τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὄδὸν αὐτοτροπήσας.

80

τὸν δὲ γέρων ἐνόησε δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωὴν
ίέμενον πεδίονδε δι' 'Ογχηστὸν λεχεποίην·
τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·

85

ὦ γέρον ὅς τε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὕμους,
ἡ πιλυοινήσεις εὗτ' ἀν τάδε πάντα φέρησι·
καὶ τε ἴδων μὴ ἴδων εἶναι καὶ κωφὸς ἀκούσας,
καὶ σιγᾶν, ὅτε μή τι κατάβλαπτης τὸ σὸν αὔτοῦ.

Τόσσον φὰς συνέσευε βιῶν ἴφθιμα κάρηνα.
πιολλὰ δ' ὅρη σκιόεντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινούς
καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος 'Ἐρμῆς.
όρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ
ἡ πλείων, τάχα δ' ὅρθρος ἐπίγνετο δημιοεργός·
ἡ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο διὰ Σελήνη,
Πάλλαντος θυγάτηρ Μεγαμηδείδαο ἄνακτος,

100

τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἥλασεν εύρυμετώπους.
 ἀδμῆτες δ' ἵκανον ἐς αὐλιον ὑψιμέλαθρον
 καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
 ἐνθ' ἐπεὶ εῦ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους, 105
 καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὐλιον ἀθρόας οὔσας
 λωτὸν ἐρεπτομένας ἡδ' ἐρσήεντα κύπειρον·
 σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλά, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
 δάφνης ἀγλαὸν ὅζον ἐλὼν ἐπέλεψε σιδήρῳ
 ἄρμενον ἐν παλάμῃ, ἀμπνυτο δὲ θερμὸς ἄυτμή· 110
 Ἐρμῆς τοι πρώτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε
 πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίω ἐνὶ βόθρῳ
 οὐλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλὸξ
 τηλόσε φῦσαν Ἱεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
 ὅφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο, 115
 τόφρα δ' ὑποβρύχιας ἔλικας βοῦς ἔλκε θύραζε
 δοιάς ἄγχι πυρός, δύναμις δέ οἱ ἐπλετο πολλή·
 ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας·
 ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε δι' αἰῶνος τετορήσας,
 ἔργῳ δ' ἔργον ὅπαζε ταμὼν κρέα πίονα δημῷ· 120
 ὕπτα δ' ἀμφ' ὁβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι,
 σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια καὶ μέλαν αἷμα
 ἔργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης,
 ρίνοὺς δ' ἔξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐνὶ πέτρῃ,
 ὡς ἔτι νῦν τὰ μέτασσα πολυχρόνιοι πεφύασι 125
 δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἐπειτα
 Ἐρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
 λείω ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
 κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκάστῃ·
 ἐνθ' ὁσίης κρεάων ἡράσσατο κύδιμος Ἐρμῆς· 130
 ὁδμή γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἔόντα
 ἡδεῖ· ἀλλ' οὐδ' ὡς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ
 καὶ τε μάλ' ἴμείροντι παρεῖν' Ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
 ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλιον ὑψιμέλαθρον,
 δημὸν καὶ κρέα πολλά, μετήρα δ' αἴψ' ἀνάειρε, 135
 σῆμα νέης φωρῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀείρας
 οὐλόποδ' οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' ἄυτμῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πάντα κατὰ χρέος ἥνυσε δαίμων

σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην,
ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν 140
παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε Σελήνης.

Κυλλήνης δ' αἴψ' αὗτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
ὅρθιος, οὐδέ τίς οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θητῶν ἀνθρώπων,
οὐδὲ κύνες λελάκοντο· Διὸς δ' ἐριούνιος Ἐρμῆς 145
δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν
αὔρη ὄπωρινῇ ἐναλίγκιος ἡῦτ' ὁμίχλη.

ἴθύσας δ' ἄντρου ἔξικετο πίονα νηὸν
ἥκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν ὡς περ ἐπ' οὔδει.
ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύδιμος Ἐρμῆς· 150
σπάργανον ἀμφ' ὅμοις εἰλυμένος ἡῦτε τέκνον
νήπιον ἐν παλάμησι περ' ἴγνυσι λαῖφος ἀθύρων
κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεός, εἶπέ τε μῆθον·

τίπτε σὺ ποικιλομῆτα πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ 155
ἔρχῃ ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἴω
ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῆσιν ἔχοντα
Λητοΐδου ὑπὸ χερσὶ διὲκ προθύροιο περήσειν,
ἢ σὲ φέροντα μεταξὺ κατ' ἄγκεα φιλητεύσειν.
ἔρρε πάλιν· μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν 160
θητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὴν δ' Ἐρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
μῆτερ ἐμὴ τί με ταῦτα τιτύσκεαι ἡῦτε τέκνον
νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
ταρβαλέον καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπάς; 165
αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι ἢ τις ἀρίστη,
βουκολέων ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσι
νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄλιστοι
αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
βέλτερον ἡματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀρίζειν 170
πλούσιον ἀφνειὸν πολυλήϊον ἢ κατὰ δῶμα
ἄντρῳ ἐν ἡερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
κάγὼ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι ἦς περ Ἀπόλλων.
εὶ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμός, ἢ τοι ἔγωγε
πειρήσω, δύναμαι, φιλητέων ὄρχαμος είναι. 175

εὶ δέ μ' ἐρευνήσει Λητούς ἑρικυδέος υἱός,
ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὀΐομαι ἀντιβολήσειν.
εἴμι γάρ εἰς Πυθῶνα μέγαν δόμον ἀντιτορήσων.
ἔνθεν ἄλις τρίποδας περικαλλέας ἡδὲ λέβητας
πορθήσω καὶ χρυσόν, ἄλις τ' αἴθωνα σίδηρον, 180
καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὅψεαι αἱ κ' ἐθέλησθα.

“Ἄσ οἱ μέν ᾧ’ ἐπέεσσι πρὸς ἄλλήλους ἀγόρευον
υἱός τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα·

‘Ηώς δ’ ἡριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα
ὢρνυτ’ ἀπ’ Ὀκεανοῖο βαθυρρόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων 185
‘Ογχηστόνδ’ ἀφίκανε κιὼν πολυτήρατον ἄλσος
ἄγνὸν ἐπισφαράγου Γαιηόχου· ἔνθα γέροντα
κνώδαλον εῦρε νέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἔρκος ἀλωῆς.
τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἑρικυδέος υἱός·

‘Ω γέρον Ὁγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος 190
βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ’ ἵκάνω,
πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἐλικτάς
ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ’ ἄλλων
κυάνεος, χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἐποντο
τέσσαρες ἡῦτε φῶτες ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν 195
οἱ τε κύνες ὃ τε ταῦρος, ὃ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται·
ταὶ δ’ ἔβαν ἡελίοιο νέον καταδυομένοιο
ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
ταῦτά μοι εἰπὲ γεραὶε παλαιγενὲς εἴ που ὅπωπας
ἀνέρα ταῖσδ’ ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον. 200

Τὸν δ’ ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ὦ φίλος ἀργαλέον μὲν ὅσ’ ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο
πάντα λέγειν· πολλοὶ γάρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται,
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ’ ἐσθλά,
φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἔκαστον. 205
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπταν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
παῖδα δ’ ἔδοξα, φέριστε, σαφὲς δ’ οὐκ οἶδα, νοῆσαι,
ὅς τις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐϋκραίρησιν ὀπήδει
νήπιος, εἶχε δὲ ράβδον, ἐπιστροφάδην δ’ ἐβάδιζεν, 210
ἐξοπίσω δ’ ἀνέεργε, κάρη δ’ ἔχεν ἀντίον αὐτῷ.

Φῆ ρ’ ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε μῆθον ἀκούσας.
οἰωνὸν δ’ ἐνόει τανυσίπτερον, αὐτίκα δ’ ἔγνω

- φιλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
 ἐσσυμένως δ' ἥϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 ἐς Πύλον ἡγαθέην διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
 πορφυρέη νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὔρεας ὕμους.
 ἵχνιά τ' εἰσενόησεν ‘Ἐκηβόλος εἶπέ τε μῆθον’.
- “Ω πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρῶμαι.”
 ἵχνια μὲν τάδε γ' ἔστι βιῶν ὄρθικραιράων,
 ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
 βήματα δ' οὗτ' ἀνδρὸς τάδε γίγνεται οὔτε γυναικὸς
 οὔτε λύκων πολιῶν οὗτ' ἄρκτων οὔτε λεόντων.
 οὔτε τι κενταύρου λασιαύχενος ἔλπομαι εἶναι
 ὅς τις τοῖα πέλωρα βιβᾶ ποσὶ καρπαλίμοισιν.”
 αἰνὰ μὲν ἐνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἐνθεν ὁδοῖο.
- “Ως εἰπὼν ἥϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
 Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὅρος καταείμενον ὕλῃ
 πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἐνθα τε νύμφη
 ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος.”
 ὁδμὴ δ' ἴμερόεσσα δι' οὔρεος ἡγαθέοιο
 κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην.
 ἐνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάινον ούδὸν
 ἄντρον ἐς ἡερόεν ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
- Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς
 χωόμενον περὶ βουσὶν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα,
 σπάργαν’ ἔσω κατέδυνε θυήεντ’. ἥὔτε πολλὴν
 πρέμνων ἀνθρακιὴν ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει,
 ὡς ‘Ἐρμῆς ‘Ἐκάεργον ἴδων ἀνεείλε’ ἐ αὐτόν.
 ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη χεῖράς τε πόδας τε,
 θῆρα νέον λοχάων προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον
 ἐγρήσσων ἐτεόν γε· χέλυν δ' ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε·
 γνῶ δ' ούδ' ἡγνοίησε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 νύμφην τ' οὔρείην περικαλλέα καὶ φίλον υἱόν,
 παῖδ' ὀλίγον δολίης εἰλυμένον ἐντροπίησι.”
 παπτήνας δ' ἀνὰ πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο
 τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳγε λαβὼν κληῖδα φαεινὴν
 νέκταρος ἐμπλείους ἥδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς.
 πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄγρυπνος ἐνδον ἐκείτο,
 πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυρα είματα νύμφης,
 οἷα θεῶν μακάρων Ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.

ενθ' ἐπεὶ ἔξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοίδης μύθοισι προσηύδα κύδιμον 'Ερμῆν·

Ὦ παῖ ὅς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυε μοι βοῦς
θᾶττον· ἐπεὶ τάχα νῶι διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον. 255
ῥίψω γάρ σε λαβὼν ἐς Τάρταρον ἡερόεντα,
εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
ἐς φάος οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίη
ἔρρήσεις ὀλίγοισι μετ' ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.

Τὸν δ' 'Ερμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι. 260
Λητοίδη τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῆθον ἔειπας
καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἵκάνεις;
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῆθον ἄκουσα·
οὐκ ἀν μηνύσαιμ', οὐκ ἀν μήνυτρον ἀροίμην.
οὐδὲ βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἔοικα, 265
οὐδ' ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
ὕπνος ἐμοί γε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός,
σπάργανά τ' ἀμφ' ὕμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
μή τις τοῦτο πύθοιτο πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο 270
παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
βουσὶ μετ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
χθὲς γενόμην, ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθών.
εὶ δὲ θέλεις πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι, 275
μήτε τιν' ἄλλον ὅπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
αἱ τινες αἱ βόεις εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἴον ἀκούω.

Ὦ ως ἄρ' ἔφη καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων
δόφρύσι ρίπτάζεσκεν δρώμενος ἐνθα καὶ ἐνθα,
μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον τὸν μῆθον ἀκούων. 280
τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος 'Απόλλων·

Ὦ πέπον ἡπεροπτευτὰ δολοφραδὲς ἥ σε μάλ' οἴω
πιολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὗ ναιετάοντας
ἐννυχὸν οὐχ ἔνα μοῦνον ἐπ' οὐδεὶ φῶτα καθίσσαι
σκευάζοντα κατ' οἴκον ἄτερ ψόφου, οἵ ἀγορεύεις. 285
πιολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
οὔρεος ἐν βήσσης, ὁπόταν κρειῶν ἐρατίζων
ἀντῆς βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις ὀίεσσιν.
ἄλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὑστατὸν ὑπνον ιαύσης,

ἐκ λίκνου κατάβαινε μελαίνης νυκτὸς ἔταῖρε. 290
 τοῦτο γάρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἔξεις·
 ἀρχὸς φιλητέων κεκλήσεαι ἥματα πάντα.

“Ἄσ αὐτὸς ἔφη καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος’ Απόλλων.
 σὺν δὲ ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
 οἰωνὸν προέηκεν ἀειρόμενος μετὰ χερσί, 295
 τλήμονα γαστρὸς ἐριθον ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
 ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε, τοῖο δὲ Απόλλων
 ἐκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον ‘Ἐρμῆν.
 ἔζετο δὲ προπάροιθε καὶ ἐσσύμενός περ ὅδοιο
 ‘Ἐρμῆν κερτομέων, καί μιν πρὸς μῆθον ἔειπε· 300
 Θάρσει σπαργανιῶτα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 εὔρήσω καὶ ἔπειτα βιῶν ἴφθιμα κάρηνα
 τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δὲ αὐτὸς ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

“Ἄσ φάθε· ὁδὸς αὐτὸς ἀνόρουσε θιῶς Κυλλήνιος ‘Ἐρμῆς
 σπουδῇ ἵών· ἀμφω δὲ παρ’ οὐατα χερσὶν ἐώθει, 305
 σπάργανον ἀμφὶ ὕμοισιν ἐελμένος, εἶπε δὲ μῆθον·

Πῆ με φέρεις ‘Εκάεργε θεῶν ωμενέστατε πάντων;
 ἢ με βιῶν ἔνεχ’ ὅδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
 ὃ πόποι εἴθε· ἀπόλοιτο βιῶν γένος· οὐ γάρ ἔγώ γε
 ὑμετέρας ἐκλεψα βόας, οὐδὲ ἄλλον ὅπωπα, 310
 αἱ τινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶν ἀκούω.
 δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἔκαστα διαρρήδην ἐρέεινον
 ‘Ἐρμῆς τος οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός
 ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες· ὁ μὲν νημερτέα φωρὴν 315
 οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον ‘Ἐρμῆν,
 αὐτὰρ ὁ τέχνησίν τε καὶ αἵμυλίοισι λόγοισιν
 ἤθελεν ἔξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἔὼν πολυμήχανον εὗρεν,
 ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε 320
 πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός.
 αἷψα δὲ τέρθρον ἱκοντο θυώδεος Οὐλύμποιο
 ἐς πατέρα Κρονίωνα Διὸς περικαλλέα τέκνα·
 κεῖθι γάρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
 εύμυλίῃ δὲ ἔχει “Ολυμπὸν ἀγάννιφον, ἀθανάτοι δὲ 325
 ἀφθιτοι ἡγερέθοντο μετὰ χρυσόθρονον Ἡῶ.
 ἔστησαν δὲ ‘Ἐρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Απόλλων

πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης καί μιν πρὸς μῆθον ἔειπε·

Φοῖβε πόθεν ταύτην μενοεικέα ληίδ' ἐλαύνεις 330
παῖδα νέον γεγαῶτα φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὅμήγυριν ἥλθε.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
ὦ πάτερ ἦ τάχα μῆθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλαπαδνὸν
κερτομέων ὡς οἶος ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι. 335

παῖδά τιν' εῦρον τόνδε διαπρύσιον κεραΐστην
Κυλλήνης ἐν ὅρεσσι πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας
κέρτομον, οἷον ἐγώ γε θεῶν οὐκ ἄλλον ὅπωπα
οὔδ' ἀνδρῶν, ὅπόσοι λησίμβροτοί εἰσ' ἐπὶ γαῖαν.
κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ὠχετ' ἐλαύνων 340
ἐσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
εὐθὺ Πύλονδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἵχνια δοιὰ πέλωρα
οἴα τ' ἀγάσσασθαι καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.

τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα. 345
αὐτὸς δ' οὗτος ὁ δεκτός, ἀμήχανος, οὗτ' ἄρα ποσσὶν
οὗτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμμάθωδεα χῶρον.
ἄλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα
τοῖα πέλωρ' ὡς εἴ τις ἀραιῆσι δρυσὶ βαίνοι.

ὅφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμμάθωδεα χῶρον,
ῥεῖα μάλ' ἵχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κονίησιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
ἄφραστος γένετ' ὡκα βοῶν στίβος ἡδὲ καὶ αὐτοῦ
χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
εἰς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εύρυμετώπων. 355

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέερξε
καὶ διαπυρπαλάμησεν δόδοῦ τὸ μὲν ἐνθα τὸ δ' ἐνθα,
ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικώς

ἄντρῳ ἐν ἡερόεντι κατὰ ωόφον, οὐδέ κεν αὐτὸν
αἰετὸς ὀξὺ λάσων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν 360
αὐγὰς ὡμόργαζε δολοφροσύνην ἀλεγύνων.

αὐτὸς δ' αὐτίκα μῆθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν.
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῆθον ἀκουσα,
οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἀν μήνυτρον ἀροίμην.

"Ητοι ἄρ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο Φοῖβος Ἀπόλλων. 365

‘Ερμῆς δ’ ἄλλον μῦθον ἐν ἀθανάτοισιν ἔειπε,
δείξατο δ’ εἰς Κρονίωνα θεῶν σημάντορα πάντων.

Ζεῦ πάτερ ἦ τοι ἐγώ σοι ἀληθείην ἀγορεύσω·
νημερτής τε γάρ εἰμι καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
ἥλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίποδας βοῦς 370
σήμερον ἡελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο,
οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας οὐδὲ κατόπτας.
μηνύειν δ’ ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς,
πολλὰ δέ μ’ ἡπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὔρυν,
ούνεχ’ ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης, 375
αὐτὰρ ἐγὼ χθιζός γενόμην· τὰ δέ τ’ οἶδε καὶ αὐτός·
οὗ τι βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἐοικώς.
πείθεο, καὶ γάρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι,
ώς οὐκ οἴκαδ’ ἐλασσα βόας, ὡς ὅλβιος εἴην,
οὐδ’ ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην τὸ δέ τ’ ἀτρεκέως ἀγορεύω. 380
‘Ηέλιον δὲ μάλ’ αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
καί σε φιλῶ καὶ τοῦτον δοπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτὸς
ώς οὐκ αἴτιός είμι· μέγαν δ’ ἐπιδώσομαι ὅρκον·
οὐ μὰ τάδ’ ἀθανάτων εὔκόσμητα προθύραια.
καί ποτ’ ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὶ νηλέα φωρὴν 385
καὶ κρατερῷ περ ἔόντι· σὺ δ’ ὅπλοτέροισιν ἄρηγε.

“Ως φάτ’ ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης,
καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ’ ὠλένη οὐδ’ ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ’ ἔξεγέλασσεν ίδων κακομηδέα παῖδα
εῦ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν. 390
ἀμφοτέρους δ’ ἐκέλευσεν δόμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ζητεύειν, ‘Ερμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ’ ἀβλαβίησι νόοιο
ὅππη δὴ αὗτ’ ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ’ ἀγλαὸς ‘Ερμῆς· 395
ῥηϊδίως γάρ ἐπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
τῷ δ’ ἄμφω σπεύδοντε Διὸς περικαλλέα τέκνα
ἐς Πύλον ἡμαθόεντα ἐπ’ Ἀλφειοῦ πόρον Ἱξον·
ἀγροὺς δ’ ἔξικοντο καὶ αὐλιον ὑψιμέλαθρον
ἥχοῦ δὴ τὰ χρήματ’ ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὠρῃ. 400
ἔνθ’ ‘Ερμῆς μὲν ἐπειτα κιῶν παρὰ λάϊνον ἄντρον
εἰς φῶς ἔξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Λητοΐδης δ’ ἀπάτερθεν ίδων ἐνόησε βοείας

πέτρη ἐπ' ἡλιβάτῳ, τάχα δ' ἥρετο κύδιμον 'Ερμῆν·
Πῶς ἔδύνω δολομῆτα δύω βόε δειροτομῆσαι, 405
ῶδε νεογνὸς ἐών καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγώ γε
θαυμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδὲ τί σε χρὴ
μακρὸν ἀέξεσθαι Κυλλήνιε Μαιάδος υἱέ.

"Ἄσ π' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ δεσμὰ
ἄγνου· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἴψα φύοντο 410
αὐτόθεν ἀμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλῃσι
ῥεῖα τε καὶ πάσησιν ἐπ' ἀγραύλοισι βόεσσιν,
'Ερμέω βουλῆσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ 'Απόλλων
θαύμασεν ἀθρήσας. τότε δὴ κρατὺς 'Αργειφόντης
χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πῦρ ἀμαρύσσων 415
ἔγκρυψαι μεμαώς· Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
ῥεῖα μάλ' ἐπρήγνεν ἐκηβόλον, ὡς ἔθελ' αὐτός,
καὶ κρατερὸν περ ἔόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε, γέλασσε δὲ Φοῖβος 'Απόλλων 420
γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἡλυθ' ἵωὴ
θεσπεσίης ἐνοπῆς, καὶ μιν γλυκὺς ἴμερος ἤρει
θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
στῇ δ' ὅ γε θαρσήσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
Φοίβου 'Απόλλωνος, τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων 425
γηρύετ' ἀμβολάδην, ἐρατὴ δέ οἱ ἐσπετο φωνή,
κραίνων ἀθανάτους καὶ θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνήν,
ώς τὰ πρῶτα γένοντο καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἐκαστος.
Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῆ
μητέρα Μουσάων, ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν· 430
τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε καὶ ὡς γεγάσσιν ἐκαστος
ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱὸς
πάντ' ἐνέπτων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσιν ἀμήχανος αἴνυτο θυμόν,
καὶ μιν φωνήσας ἐπεα πτερόεντα προσηύδα· 435

Βουφόνε μηχανιῶτα πονεύμενε δαιτὸς ἐταῖρε
πεντήκοντα βιῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
ἡσυχίως καὶ ἐπειτα διακρινέεσθαι δίω.
νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ πολύτροπε Μαιάδος υἱὲ
ἡ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἄμ' ἐσπετο θαυματὰ ἔργα 440
ἥε τις ἀθανάτων ἡὲ θνητῶν ἀνθρώπων

δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν;
 θαυμασίην γάρ τήνδε νεήφατον ὅσσαν ἀκούω,
 ἦν οὕ πώ ποτέ φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
 οὔτε τιν' ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι, 445
 νόσφι σέθεν φιλῆτα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
 τίς τέχνη, τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων,
 τίς τρίβος; ἀτρεκέως γάρ ἄμα τρία πάντα πάρεστιν
 εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἥδυμον ὑπνον ἐλέσθαι.
 καὶ γάρ ἐγὼ Μούσησιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός, 450
 τῇσι χοροί τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς
 καὶ μολπὴ τεθαλυῖα καὶ ἴμερόεις βρόμος αὐλῶν.
 ἀλλ' οὕ πώ τί μοι δῆδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν,
 οἷα νέων θαλίης ἐνδέξια ἔργα πέλονται.
 θαυμάζω Διὸς υἱὲ τάδ' ὡς ἔρατὸν κιθαρίζεις. 455
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν ὀλίγος περ ἔών κλυτὰ μήδεα οἶδας,
 ίζε πέπον καὶ θυμὸν ἐπαίνει πρεσβυτέροισι.
 νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 σοί τ' αὐτῷ καὶ μητρί· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω
 ναὶ μὰ τόδε κρανέῖνον ἀκόντιον ἥ μὲν ἐγὼ σε 460
 κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὅλβιον ἥγεμονεύσειν,
 δώσω τ' ἀγλαά δῶρα καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.

Τὸν δ' Ἐρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν.
 εἰρωτᾶς μ' Ἐκάεργε περιφραδές· αὐτὰρ ἐγὼ σοι
 τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὕ τι μεγαίρω. 465
 σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι
 βουλῇ καὶ μύθοισι, σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εῦ οἶδας.
 πρῶτος γάρ Διὸς υἱὲ μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις
 ἥντις τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
 ἐκ πάσης ὁσίης, ἐπορευ δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα. 470
 καὶ τιμὰς σέ γέ φασι δαήμεναι ἐκ Διὸς δύμφῆς
 μαντείας θ' Ἐκάεργε Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα.
 τῶν νῦν αὐτὸς ἐγὼ σ' ἀφνειόν, παῖ, δεδάηκα.
 σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἔστι δαήμεναι ὅττι μενοινᾶς.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν, 475
 μέλπεο καὶ κιθάριζε καὶ ἀγλαῖας ἀλέγυνε
 δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι φίλε κῦδος ὅπαζε.
 εὔμόλπει μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἔταιρην
 καλὰ καὶ εῦ κατὰ κόσμον ἐπιστάμενος ἀγορεύειν.

εὔκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν 480
 καὶ χορὸν ἴμερόεντα καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
 εύφροσύνην νυκτός τε καὶ ἥματος. ὅς τις ἀν αὐτὴν
 τέχνη καὶ σοφίη δεδαημένος ἔξερεείνῃ,
 φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει
 ῥεῖα συνηθείησιν ἀθυρομένη μαλακῆσιν, 485
 ἐργασίην φεύγουσα δυήπαθον· ὅς δέ κεν αὐτὴν
 νῆϊς ἐών τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἔρεείνῃ,
 μὰψ αὕτως κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυλίζοι.
 σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἔστι δαήμεναι ὅττι μενοινᾶς. 490
 καὶ τοι ἐγὼ δώσω ταύτην Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε·
 ἡμεῖς δ' αὗτ' ὅρεός τε καὶ ἵπποβότου πεδίοιο
 βουσὶ νομούς 'Εκάεργε νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
 ἐνθεν ἄλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι
 μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ
 κερδαλέον περ ἔόντα περιζαμενῶς κεχολῶσθαι. 495

"Ως εἰπὼν ὁρεξ", ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 'Ερμῆ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μάστιγα φαεινήν,
 βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἐδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
 γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
 Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων 500
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος, ἡ δ' ὑπένερθε
 σμερδαλέον κονάβησε, θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἀεισεν.

"Ἐνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ωάθεον λειμῶνα
 ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ Διὸς περικαλλέα τέκνα
 ἄψορροι πρὸς "Ολυμπὸν ἀγάννιφον ἐρρώσαντο 505
 τερπόμενοι φόρμιγγι, χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεύς,
 ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καὶ τὰ μὲν 'Ερμῆς
 Λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερές, ὡς ἔτι καὶ νῦν
 σήματ', ἔπει κίθαριν μὲν 'Εκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
 ἴμερτήν, δεδαώς ὁ δ' ἐπωλένιον κιθάριζεν· 510
 αὐτὸς δ' αὖθ' ἐτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
 συρίγγων ἐνοπήν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
 καὶ τότε Λητοΐδης 'Ερμῆν πρὸς μῆθον ἔειπε·

Δείδια Μαιάδος υἱὲ διάκτορε ποικιλομῆτα
 μή μοι ἀνακλέψῃς κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα· 515
 τιμὴν γάρ πάρ Ζηνὸς ἔχεις ἐπαμοίβιμα ἔργα
 θῆσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.

ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὅμόσσαι
ἢ κεφαλῇ νεύσας ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὅβριμον ὕδωρ,
πάντ' ἀν ἐμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις. 520

Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε
μή ποτ' ἀποκλέψειν ὅσ' ‘Ἐκηβόλος ἐκτεάτισται,
μηδέ ποτ' ἐμπέλάσειν πυκινῷ δομῷ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοῖδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι
μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι, 525
μήτε θεὸν μήτ' ἄνδρα Διὸς γόνον· ἐκ δὲ τέλειον
σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι ἡδ' ἅμα πάντων
πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
ὅλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον
χρυσείην τριπέτηλον, ἀκήριον ἢ σε φυλάξει, 530
πάντας ἐπικραίνουσα θεοὺς ἐπέων τε καὶ ἔργων
τῶν ἀγαθῶν ὅσα φημὶ διαῆμεναι ἐκ Διὸς ὅμφης.
μαντείην δὲ φέριστε διοτρεφὲς ἢν ἔρεείνεις,
οὔτε σε θέσφατόν ἔστι δαῆμεναι οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τὸ γάρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγώ γε 535
πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὕμοσα καρτερὸν ὄρκον
μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
ἄλλον γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
καὶ σὺ κασίγνητε χρυσόρραπι μή με κέλευε
θέσφατα πιφαύσκειν ὅσα μήδεται εύρυοπα Ζεύς. 540
ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὄνήσω,
πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
καὶ μὲν ἐμῆς ὅμφης ἀπονήσεται, ὃς τις ἀν ἔλθη
φωνῇ τ' ἡδὲ ποτῆσι τεληέντων οἰωνῶν·
οὗτος ἐμῆς ὅμφης ἀπονήσεται ούδ' ἀπατήσω. 545
δος δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι
μαντείην ἔθέλησι παρὲκ νόον ἔξερεείνειν
ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἔόντων,
φήμ' ἀλίην δδὸν εἰσιν, ἔγὼ δὲ κε δῶρα δεχοίμην.
ἄλλο δέ τοι ἔρέω Μαίης ἔρικυδέος υἱὲ 550
καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἔριούνιε δαῖμον·
σεμναὶ γάρ τινες εἰσὶ κασίγνηται γεγαυῖαι
παρθένοι ὡκείησιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι
τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκὰ
οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο, 555

μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι ἦν ἐπὶ βουσὶ¹
 παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγιζεν.
 ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτώμεναι ἄλλοτε ἄλλῃ
 κηρία βόσκονται καὶ τε κραίνουσιν ἔκαστα.
 αἱ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρὸν 560
 προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
 ἦν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδήν,
 ψεύδονται δὴ ἔπειτα δι' ἀλλήλων δονέουσαι.
 τάς τοι ἔπειτα δίδωμι, σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων 565
 σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε, καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης
 πολλάκι σῆς ὄμφῆς ἐπακούσεται αἴ κε τύχησι.
 ταῦτ' ἔχε Μαιάδος υἱὲ καὶ ἀγραύλους ἔλικας βοῦς,
 ἵππους τ' ἀμφιπόλευς καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς.
 καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι
 καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὔρεϊα χθών, 570
 πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἐρμῆν,
 οἷον δ' εἰς Ἀίδην τετελεσμένον ἀγγελον εἶναι,
 ὃς τ' ἄδοτός περ ἐὼν δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
 παντοίη φιλότητι, χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων. 575
 πᾶσι δ' ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὅμιλεῖ·
 παῦρα μὲν οὖν ὄνινησι, τὸ δ' ἄκριτον ἡπεροπτεύει
 νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς. 580

5. Εἰς Ἀφροδίτην

Μοῦσά μοι ἔννεπτε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης
 Κύπριδος, ἥ τε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἴμερον ὕρσε
 καὶ τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 οἰωνούς τε διιπετέας καὶ θηρία πάντα,
 ἡμὲν ὅσ' ἡπειρος πολλὰ τρέφει ἡδ' ὅσα πόντος· 5
 πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
 τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
 κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην·
 οὐ γάρ οἱ εὔαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἀρηός, 10

ύσμιναι τε μάχαι τε καὶ ἄγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
 πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
 ποιῆσαι σατίνας καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἡ δέ τε παρθενικὰς ἀπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
 ἄγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἐκάστῃ. 15
 οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
 δάμναται ἐν φιλότητι φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
 καὶ γὰρ τῇ ἀδε τόξα καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
 φόρμιγγές τε χοροί τε διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ·
 ἄλσεά τε σκιόεντα δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν. 20
 οὐδὲ μὲν αἰδοίη κούρη ἀδεν ἔργ' Ἀφροδίτης
 'Ιστίη, τὴν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 αὗτις δ' ὁπλοτάτην, βουλῆ Διὸς αἰγιόχοιο,
 πότνιαν, τὴν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
 ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν, 25
 ὕμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
 ἀψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο
 παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἥματα, δīα θεάων.
 τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
 καὶ τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔζετο πῖαρ ἐλοῦσα. 30
 πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχός ἐστι
 καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
 τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδὲ ἀπατῆσαι·
 τῶν δ' ἄλλων οὕ πέρ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην
 οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων. 35
 καὶ τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
 ὃς τε μέγιστός τ' ἐστί, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
 καὶ τε τοῦ εὔτε θέλοι πυκινὰς φρένας ἔξαπαφοῦσα
 ρήϊδίως συνέμιξε καταθνητῆσι γυναιξίν,
 "Ηρης ἐκλελαθοῦσα κασιγνήτης ἀλόχου τε, 40
 ἦ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτησι θεῆσι,
 κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης
 μήτηρ τε 'Ρείη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
 αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κεδνὰ ίδυῖαν.

Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ 45
 ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὅφρα τάχιστα
 μηδ' αὐτὴ βροτέης εύνης ἀποεργμένη εἴη

καί ποτ' ἐπευξαμένη εἴπη μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
ἡδὺ γελοιήσασα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ώς ῥά θεοὺς συνέμιξε καταθνητῆσι γυναιξὶ⁵⁰
καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
ώς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ὅς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὅρεσιν πολυπιδάκου ^{"Ιδης}
βουκολέεσκεν βοῦς δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.⁵⁵

Τὸν δὴ ἐπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἡράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἶλεν.
ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα θυώδεα νηὸν ἔδυνεν
ἐς Πάφον· ἐνθα δέ οἱ τέμενός βωμός τε θυώδης·
ἐνθ' ἡ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.⁶⁰
ἐνθα δὲ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ οἷα θεούς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἔόντας,
ἀμβροσίῳ ἐδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
ἐσσαμένη δ' εὗ πάντα περὶ χροῖ εἵματα καλὰ
χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη⁶⁵
σεύατ' ἐπὶ Τροίης προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον,
ῦψι μετὰ νέφεσιν ρίμφα πρήσσουσα κέλευθον.
"Ιδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
βῆ δ' ιθὺς σταθμοῖο δι' οὔρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
σαίνοντες πολιοί τε λύκοι χαροποί τε λέοντες⁷⁰
ἄρκτοι παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
ἥισαν. ἡ δ' ὁρόωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμὸν
καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἵμερον, οἱ δ' ἄμα πάντες
σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.
αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὔποιήτους ἀφίκανε.⁷⁵

τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον οἶον ἀπ' ἄλλων
Ἀγχίσην ἥρωα θεῶν ἀπό κάλλος ἔχοντα.
οἱ δ' ἄμα βουσὶν ἐποντο νομοὺς κάτα ποιήεντας
πάντες, ὃ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος οἶος ἀπ' ἄλλων
πωλεῖτ' ἐνθα καὶ ἐνθα διαπρύσιον κιθαρίζων.⁸⁰

στῇ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη
μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο θαύμαινέν τε
εἶδός τε μέγεθος καὶ εἵματα σιγαλόεντα.⁸⁵

πέπλον μὲν γὰρ ἔεστο φαεινότερον πυρὸς αὔγης,
εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἔλικας κάλυκάς τε φαεινάς,
ὅρμοι δ' ἀμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἥσαν
καλοὶ χρύσειοι παμποίκιλοι· ώς δὲ σελήνη
στήθεσιν ἀμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἴδεσθαι. 90
'Αγχίσην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα.

Χαῖρε ἄνασσ', ἦ τις μακάρων τάδε δώμαθ' ἵκάνεις,
''Αρτέμις ἦ Λητὼ ἦὲ χρυσέη 'Αφροδίτη
ἢ Θέμις ἡγενὴς ἦὲ γλαυκῶπις 'Αθήνη
ἢ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἱ τε θεοῖσι 95
πᾶσιν ἐταιρίζουσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται,
ἢ τις νυμφάων αἱ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
ἢ νυμφῶν αἱ καλὸν ὅρος τόδε ναιετάουσι
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
σοὶ δ' ἔγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφανομένῳ ἐνὶ χώρῳ, 100
βωμὸν ποιήσω, ρέξω δέ τοι Ἱερὰ καλὰ
ῶρησιν πάσησι· σὺ δ' εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα
δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα,
ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
δηρὸν ἔῦ 105 ζώειν καὶ ὄραν φάος ἡελίοιο
ὅλβιον ἐν λαοῖς καὶ γήραος οὐδὸν ἵκέσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ 'Αφροδίτη·
'Αγχίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
οὐ τίς τοι θεός είμι· τί μ' ἀθανάτησιν ἔίσκεις;
ἀλλὰ καταθνητή γε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ. 110
'Οτρεὺς δ' ἔστι πατὴρ ὄνομα κλυτός, εἴ που ἀκούεις,
δος πάσης Φρυγίης εύτειχήτοιο ἀνάσσει.
γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα·
Τρωὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν, ἦ δὲ διαπρὸ
σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε φίλης παρὰ μητρὸς ἐλοῦσα. 115
ῶς δή τοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρην εῦ οἶδα.
νῦν δέ μ' ἀνήρπαξε χρυσόρραπις 'Αργειφόντης
ἐκ χοροῦ 'Αρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἔστεφάνωτο· 120
ἔνθεν μ' ἡρπαξε χρυσόρραπις 'Αργειφόντης,
πολλὰ δ' ἔπ' ἡγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἦν διὰ θῆρες

ώμοιφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους,
οὐδὲ ποσὶ ψαύσειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης. 125

’Αγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ’ ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν ἦ τοι ὅ γ’ αὗτις
ἀθανάτων μετὰ φῦλ’ ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης.
αὐτὰρ ἐγὼ σ’ ἴκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ’ ἀνάγκη. 130

ἄλλα σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἡδὲ τοκήων
ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ κε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν·
ἀδμήτην μ’ ἀγαγῶν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος
πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κεδνὰ ἰδυίη
σοῖς τε κασιγνήτοις οἵ τοι ὁμόθεν γεγάσιν. 135

οὐ σφιν ἀεικελίη νψὸς ἔσσομαι, ἀλλ’ ἔϊκυῖα.
πέμψαι δ’ ἄγγελον ὥκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους
εἰπεῖν πατρί τ’ ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένῃ περ·

οἱ δέ κέ τοι χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά θ’ ὑφαντὴν
πέμψουσιν, σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἀποινα. 140
ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἴμερόεντα
τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

“Ως εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ.
’Αγχίσην δ’ ἔρος εἶλεν, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·

εὶ μὲν θητή τ’ ἔσσι, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ, 145

’Οτρεὺς δ’ ἔστι πατήρ ὄνομα κλυτός, ως ἀγορεύεις,

ἀθανάτου δὲ ἔκητι διακτόρου ἐνθάδ’ ἴκάνεις

‘Ερμέω, ἐμὴ δ’ ἄλοχος κεκλήσεαι ἥματα πάντα·

οὐ τις ἔπειτα θεῶν οὔτε θητῶν ἀνθρώπων
ἐνθάδε με σχήσει πρὶν σῇ φιλότητι μιγῆναι 150

αὐτίκα νῦν· οὐδ’ εἴ κεν ἔκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων

τόξου ἀπ’ ἀργυρέου προΐη βέλεα στονόεντα,

βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι ἔϊκυῖα θεῆσι,

σῆς εύνης ἔπιβὰς δῦναι δόμον Ἀϊδος εἴσω.

“Ως εἰπὼν λάβε χεῖρα· φιλομμειδὴς δ’ Ἀφροδίτη 155

ἔρπε μεταστρεφθεῖσα κατ’ ὅμματα καλὰ βαλοῦσα

ἐσ λέχος εὔστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι

χλαίνησιν μαλακῆς ἔστρωμένον· αὐτὰρ ὑπερθεν

ἄρκτων δέρματ’ ἔκειτο βαρυφθόγγων τε λεόντων,

τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν. 160

οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν λεχέων εύποιήτων ἔπειβησαν,

κόσμον μέν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἶλε φαεινόν,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκάς τε καὶ ὄρμους.
λῦσε δέ οἱ ωνην ἴδε εῖματα σιγαλόεντα
ἔκδυε καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου 165
'Αγχίστης· ὁ δ' ἔπειτα θεῶν ίότητι καὶ αἴσῃ
ἀθανάτη παρέλεκτο θεᾶ βροτός, οὐ σάφα εἰδώς.

"Ημος δ' ἄψ εἰς αὖλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
βοῦς τε καὶ ἵφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,
τῆμος ἄρ' 'Αγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὑπνον ἔχευε 170
νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροῖ ἐννυτο εῖματα καλά.
ἐσσαμένη δ' εὗ πάντα περὶ χροῖ δῖα θεάων
ἔστη ἄρα κλισίη, κεύποιήτοιο μελάθρου
κῦρε κάρη, κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν
ἄμβροτον, οἵον τ' ἔστιν ἐϋστεφάνου Κυθερείης. 175
ἐξ ὑπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

"Ορσεο Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὑπνον ἰαύεις;
καὶ φράσαι εἴ τοι δμοίη ἔγὼν ἴνδαλλομαι είναι
οἶην δή με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας;
ώς φάθ'· ὁ δ' ἔξ.ὑπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν. 180
ώς δὲ ἴδεν δειρήν τε καὶ ὅμματα κάλ' 'Αφροδίτης
τάρβησέν τε καὶ ὅσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἄψ δ' αὖτις χλαίνη τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
καί μιν λισσόμενος ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
αὐτίκα σ' ώς τὰ πρῶτα θεὰ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν 185
ἔγνων ώς θεὸς ἥσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
ἄλλα σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο
μή με ωντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔάσης
ναίειν, ἄλλ' ἐλέαιρ'· ἔπει οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
γίγνεται δς τε θεαῖς εύνάζεται ἀθανάτησι. 190

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ 'Αφροδίτη·
'Αγχίσῃ, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπῶν,
θάρσει, μηδέ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
οὐ γάρ τοί τι δέος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε
οὐδ' ἄλλων μακάρων, ἔπει ἦ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι. 195
σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς δς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει
καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἔκγεγάονται·
τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται οὔνεκά μ' αἰνὸν
ἔσχεν ἄχος ἐνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἐμπεσον εύνῃ·

ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων 200
 αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἶδός τε φυήν τε.
 ἦ τοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητιέτα Ζεὺς
 ἥρπασεν ὃν διὰ κάλλος ἵν' ἀθανάτοισι μετείη
 καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιοινοχοεύοι,
 θαῦμα ἴδειν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι, 205
 χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἔρυθρόν.
 Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ἥδει
 ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα·
 τὸν δὴ ἐπειτα γόασκε διαμπερὲς ἥματα πάντα.
 καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἱὸς ἄποινα 210
 ἵππους ἀρσίποδας, τοί τ' ἀθανάτους φορέουσι.
 τούς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἴπεν δὲ ἐκαστα
 Ζηνὸς ἐφημοσύνησι διάκτορος Ἀργειφόντης,
 ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως Ἰσα θεοῖσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ὁ γ' ἔκλυεν ἀγγελιάων 215
 οὐκέτ' ἐπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἐνδον,
 γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἄελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
 ὃς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἡώς
 ὑμετέρης γενεῆς ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
 βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα 220
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἥματα πάντα.
 τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε καὶ ἐκρήηνεν ἔέλδωρ.
 νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἡώς
 ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαι τ' ἀπὸ γῆρας δλοιόν.
 τὸν δ' ἦ τοι εἶως μὲν ἔχεν μολυόρατος ἥβη,
 Ἡοῖ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ ἥριγενείῃ 225
 ναῖε παρ' Ὀκεανοῖο ρόῆς ἐπὶ πείρασι γαίης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
 καλῆς ἐκ κεφαλῆς εὐηγενέος τε γενείου,
 τοῦ δ' ἦ τοι εύνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἡώς, 230
 αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα
 σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε καὶ εῖματα καλὰ διδοῦσα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἐπειγεν
 οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ' οὐδ' ἀναεῖραι,
 ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 235
 ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
 τοῦ δ' ἦ τοι φωνὴ ρέει ἄσπετος, οὐδέ τι κίκυς

εσθ' οἵη πάρος εσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 οὐκ ἄν ἐγώ γε σὲ τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἔλοίμην
 ἀθανατόν τ' εἶναι καὶ ωρειν ἥματα πάντα. 240
 ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἴδός τε δέμας τε
 ωροῖς ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
 οὐκ ἄν επειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
 νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὅμοίιον ἀμφικαλύψει
 νηλειές, τό τ' επειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν, 245
 οὐλόμενον καματηρόν, ὃ τε στυγέουσι θεοί περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὅνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 εσσεται ἥματα πάντα διαμπερὲς εἶνεκα σεΐο,
 οἱ πρὸν ἐμοὺς δάρους καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
 ἀθανάτους συνέμιξα καταθνητῆσι γυναιξί, 250
 τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
 νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χείσεται ἐξονομῆναι
 τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀσθην
 σχέτλιον οὐκ ὀνομαστόν, ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο,
 παῖδα δ' ὑπὸ ωρῆς ἐθέμην βροτῷ εὔνηθεῖσα. 255
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἵδη φάος ἡελίοιο,
 νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῶοι βαθύκολποι,
 αἱ τόδε ναιετάουσιν ὅρος μέγα τε ωρεόν τε·
 αἱ δὲ οὔτε θητοῖς οὔτε ἀθανάτοισιν ἔπονται·
 δηρὸν μὲν ωρουσιν καὶ ἀμβροτον εἶδαρ ἔδουσι, 260
 καὶ τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
 τῆσι δὲ Σειληνοί τε καὶ εὔσκοπος Ἀργειφόντης
 μίσγοντ' ἐν φιλότητι μυχῷ σπείων ἐροέντων.
 τῆσι δ' ἀμ' ἦ ἐλαται ἡ ὁρούες ὑψικάρηνοι
 γεινομένησιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ, 265
 καλαὶ τηλεθάουσαι ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν
 ἐστᾶσ' ἡλίβατοι, τεμένη δέ ἐ κικλήσκουσιν
 ἀθανάτων· τὰς δ' οὐ τι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκη θανάτοιο,
 ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλά 270
 φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἄπ' ὅροι,
 τῶν δέ θ' ὅμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἡελίοιο.
 αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἐλῇ πολυήρατος ἥβη
 ἀξουσίν σοι δεῦρο θεαί δείξουσί τε παῖδα. 275

σοὶ δ' ἔγώ, ὅφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
ἔς πέμπτον ἔτος αὗτις ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.

τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδης θάλος ὀφθαλμοῖσι,
γηθήσεις ὁρόων· μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται·
ἄξεις δ' αὐτίκα νιν ποτὶ Ἱλιον ἡνεμόεσσαν.

280
ἢν δὲ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἥ τις σοὶ φίλον υἱὸν ὑπὸ ωώνη θέτο μήτηρ,
τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος ὡς σε κελεύω·
φασίν τοι νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι
αἱ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταειμένον ὕλη.

285
εἰ δέ κεν ἔξείπης καὶ ἐπεύξεαι ἄφρονι θυμῷ
ἐν φιλότητι μιγῆναι ἔϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.
εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῆσι νοήσας
ἴσχεο μηδ' ὀνόμαινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
290
ώς εἰποῦσ' ἦϊξε πρὸς οὐρανὸν ἡνεμόεντα.

Χαῖρε θεὰ Κύπροιο ἔϋκτιμένης μεδέουσα·
σεῦ δ' ἔγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

6. Εἰς Ἀφροδίτην

Αἰδοίην χρυσοστέφανον καλὴν Ἀφροδίτην
άσσομαι, ἥ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
εἰναλίης, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ύγρὸν ἀέντος
ἡνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἀφρῷ ἔνι μαλακῷ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες ὥραι
δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εῖματα ἔσσαν,
κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν
καλὴν χρυσείην, ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
ἀνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖό τε τιμήεντος,
δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
20
ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον οἶσί περ αὐταὶ
ὥραι κοσμείσθην χρυσάμπυκες ὀππότ' ίοιεν
ἔς χορὸν ἴμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ κόσμον ἔθηκαν
ἥγον ἔς ἀθανάτους· οἱ δ' ἡσπάζοντο ἰδόντες
χερσί τ' ἐδεξιόωντο καὶ ἡρήσαντο ἔκαστος
εἶναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,

15

εἶδος θαυμάζοντες Ἱστεφάνου Κυθερείης.

Χαῖρ' ἐλικοβλέφαρε γλυκυμείλιχε, δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδῆν. 20
αὐτὰρ ἔγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

7. Εἰς Διόνυσον

Ἄμφι Διώνυσον Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν
μνήσομαι, ώς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο
ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι νεηνίη ἀνδρὶ ἐοικώς
πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὕμοις 5
πιορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες ἐϋσσέλμου ἀπὸ νηὸς
ληῖσται προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες
νεῦσαν ἐξ ἀλλήλους, τάχα δ' ἐκθορον, αἴψα δ' ἐλόντες
εἶσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ. 10
υἱὸν μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἐπιπτον
χειρῶν ἡδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
ὄμμασι κυανέοισι, κυβερνήτης δὲ νοήσας 15
αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·

Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἐλόντες
καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναται μιν νηῦς εὔεργής.
ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἢ Ἑρμῆς Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν 20
εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
ἀλλ' ἄγετ' αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης
αὐτίκα, μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἵάλλετε μή τι χολωθεὶς
ὅρσῃ ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.

“Ως φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἡνίπαττε μύθῳ· 25
δαιμόνι”, οὗρον ὄρα, ἀμα δ' ἴστιον ἐλκεο νηὸς
σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὗτ' ἄνδρεσσι μελήσει.
ἔλπομαι ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται ἢ ὃ γε Κύπρον
ἢ ἐς Υπερβορέους ἢ ἐκαστέρω· ἐς δὲ τελευτὴν
ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα 30
οὓς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων·

“Ἄσ εἰπὼν ἴστόν τε καὶ ἴστίον ἔλκετο νηός.
 ἔμπνευσεν δ’ ἄνεμος μέσον ἴστίον, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὅπλα
 καττάνυσσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.
 οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 35
 ἡδύποτος κελάρυζ’ εὐώδης, ὥρνυπο δ’ ὀδμὴ
 ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
 αὐτίκα δ’ ἀκρότατον παρὰ ἴστίον ἐξετανύσθη
 ἀμπελος ἐνθα καὶ ἐνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
 βότρυες· ἀμφ’ ἴστὸν δὲ μέλας εἴλισσετο κισσὸς 40
 ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ’ ἐπὶ καρπὸς ὄρώρει·
 πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες
 νῆ’ ἥδη τότ’ ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
 γῆ πελάσαν· ὁ δ’ ἄρα σφι λέων γένετ’ ἐνδοθι νηὸς
 δεινὸς ἐπ’ ἀκροτάτης, μέγα δ’ ἔβραχεν, ἐν δ’ ἄρα μέσσῃ
 ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα σήματα φαίνων. 45
 ἂν δ’ ἔστη μεμαυῖα, λέων δ’ ἐπὶ σέλματος ἄκρου
 δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ’ εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
 ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
 ἔσταν ἄρ’ ἐκπληγέντες· ὁ δ’ ἐξαπίνης ἐπορούσας 50
 ἀρχὸν ἔλ’, οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἔξαλύοντες
 πάντες ὁμῶς πήδησαν ἐπεὶ ἵδον εἰς ἄλα δῖαν,
 δελφῖνες δ’ ἐγένοντο· κυβερνήτην δ’ ἐλεήσας
 ἔσχεθε καί μιν ἔθηκε πανόλβιον εἶπέ τε μῆθον.
 Θάρσει, διε πάτερ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ. 55
 εἰμὶ δ’ ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος ὃν τέκε μήτηρ
 Καδμῆις Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.

Χαῖρε τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἔστι
 σεῖο γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

8. Εἰς Ἀρεά

Ἄρεις ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
 ὀβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά,
 καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἔρκος Ὁλύμπου,
 Νίκης εύπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
 ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν, 5
 ἡνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
 αἰθέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν ἐνθα σε πῶλοι

ζαφλεγέες τριτάτης ύπερ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
κλῦθι βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθηλέος ἥβης,
πρηῦ καταστίλβων σέλας ύψοθεν ἐς βιότητα 10
ἥμετέρην καὶ κάρτος ἀρήϊον, ὡς κε δυναίμην
σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμοῖο καρῆνου,
καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ύπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν
θυμοῦ τ' αὖ μένος ὁξὺ κατισχέμεν ὅς μ' ἐρέθησι
φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαίνεμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος 15
δὸς μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆράς τε βιαίους.

9. Eἰς Ἀρτεμιν

Ἄρτεμιν ὕμνει Μοῦσα κασιγνήτην Ἐκάτοιο,
παρθένον ἰοχέαιραν, δμότροφον Ἀπόλλωνος,
ἢ θ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος
ρίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἄρμα διώκει
ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 5
ῆσται μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.

Καὶ σὺ μὲν οὗτῳ χαῖρε θεά! θ' ἄμα πᾶσαι ἀοιδῆς·
αὐτὰρ ἔγώ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν,
σεῦ δ' ἔγώ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

10. Eἰς Ἀφροδίτην

Κυπρογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι ἢ τε βροτοῖσι
μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἴμερτῷ δὲ προσώπῳ
αἱεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' ἴμερτὸν θέει ἀνθοῖς.

Χαῖρε θεὰ Σαλαμῖνος ἔϋκτιμένης μεδέουσα
εἰναλίης τε Κύπρου· δὸς δ' ἴμερόεσσαν ἀοιδήν. 5
αὐτὰρ ἔγώ καὶ σεΐο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

11. Eἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀείδειν
δεινήν, ἢ σὺν Ἀρῃ μέλει πολεμήια ἔργα
περθόμεναί τε πόληες ἀütή τε πτόλεμοί τε,
καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν Ιόντα τε νισόμενόν τε.

Χαῖρε θεά, δὸς δ' ἄμμι τύχην εύδαιμονίην τε. 5

12. Eἰς Ἡραν

“Ἡρην ἀείδω χρυσόθρονον ἦν τέκε ‘Ρείη,
ἀθανάτην βασίλειαν ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε
κυδρήν, ἦν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
ἄζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.”

5

13. Eἰς Δημήτραν

Δήμητρ’ ἡὔκομον σεμνὴν θεὸν ἄρχομ’ ἀείδειν,
αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
Χαῖρε θεὰ καὶ τήνδε σάου πόλιν, ἄρχε δ’ ἀοιδῆς.

14. Eἰς Μητέρα Θεῶν

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ’ ἀνθρώπων
ῦμνει Μοῦσα λίγεια, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
ἥ κροτάλων τυπάνων τ’ ἴαχὴ σύν τε βρόμος αὐλῶν
εὔαδεν, ἥδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων,
οὔρεά τ’ ἥχήεντα καὶ ὑλήεντες ἐναυλοι. 5
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ’ ἄμα πᾶσαι ἀοιδῆς.

15. Eἰς Ἡρακλέα Λεοντόθυμον

‘Ἡρακλέα Διὸς υἱὸν ἀείσομαι, ὃν μέγ’ ἄριστον
γείνατ’ ἐπιχθονίων Θήβης ἔνι καλλιχόροισιν
’Αλκμήνη μιχθεῖσα κελαινεφέῃ Κρονίωνι.
δις πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἥδὲ θάλασσαν
πλαζόμενος πομπῆσιν ὑπ’ Εύρυσθηος ἄνακτος 5
πιολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, ἔξοχα ἔργα.
νῦν δ’ ἥδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
ναίει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἡβῆν
Χαῖρε ἄναξ Διὸς υἱέ· δίσου δ’ ἀρετὴν τε καὶ ὅλβον.

16. Eἰς Ἀσκληπιόν

’Ιητῆρα νόσων ’Ασκληπιὸν ἄρχομ’ ἀείδειν,
υἱὸν ’Απόλλωνος τὸν ἐγείνατο διὰ Κορωνίς

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ κούρῃ Φλεγύου βασιλῆος,
χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὁδυνάων.

Καὶ σὺ μὲν οὗτῳ χαῖρε ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ. 5

17. Εἰς Διοσκούρους

Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' ἀείδεο Μοῦσα λίγεια,
Τυνδαρίδας οἱ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἔξεγένοντο.
τοὺς ὑπὸ Ταῦγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη
λάθρῃ ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι.

Χαίρετε Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων. 5

18. Εἰς Ἐρμῆν

Ἐρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον Ἀργειφόντην
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον δν τέκε Μαῖα
Ἄτλαντος θυγάτηρ Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὅμιλον 5
ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ ἐνθα Κρονίων
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
εὗτε κατὰ γλυκὺς ὑπνος ἔχοι λευκώλενον Ἡρην·
λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεούς θνητούς τ' ἀνθρώπους.

Καὶ σὺ μὲν οὗτῳ χαῖρε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ· 10
σεῦ δ' ἔγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἀλλον ἐς ὄμνον.
χαῖρ' Ἐρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων.

19. Εἰς Πᾶνα

Αμφὶ μοι Ἐρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε Μοῦσα,
αἴγιπόδην δικέρωτα φιλόκροτον ὃς τ' ἀνὰ πίση
δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι νύμφαις
αἱ τε κατ' αἴγιλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα
Πᾶ· ἀνακεκλόμεναι νόμιον θεὸν ἀγλαέθειρον 5
αύχμήενθ', δος πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε
καὶ κορυφὰς ὀρέων καὶ πετρήεντα κέλευθα.
φοιτᾷ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα διὰ βωπήϊα πυκνά,
ἀλλοτε μὲν βείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,

ἄλλοτε δ' αὗ πέτρησιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνεῖ, 10
 ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
 πολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά,
 πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων
 ὁξέα δερκόμενος· τότε δ' ἐσπερος ἔκλαγεν οἶον
 ἄγρης ἔξανιών, δονάκων ὅπο μοῦσαν ἀθύρων 15
 νήδυμον· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
 ὅρνις ἢ τ' ἔαρος πολυσανθέος ἐν πετάλοισι
 θρῆνον ἐπιπροχέουσ' ἀχέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
 σὺν δέ σφιν τότε νύμφαι ὄρεστιάδες λιγύμολποι
 φοιτῶσαι πυκνὰ ποσσὸν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ 20
 μέλπονται, κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος ἥχω·
 δαίμων δ' ἐνθα καὶ ἐνθα χορῶν τοτὲ δ' ἐξ μέσον ἔρπων
 πυκνὰ ποσὶν διέπει, λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
 λυγκὸς ἔχει λιγυρῆσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι τόθι κρόκος ἡδ' ὑάκινθος 25
 εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίη.
 ὑμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν "Ολυμπον·
 οἴον θ' Ἐρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
 ἔννεπτον ὡς ὅ γ' ἄπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι
 καί ᾧ ὅ γ' ἐξ Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων, 30
 ἐξίκετ', ἐνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν.
 ἐνθ' ὅ γε καὶ θεὸς ὃν ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
 ἀνδρὶ πάρα θητῷ· θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
 νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότητι μιγῆναι·
 ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν, τέκε δ' ἐν μεγάροισιν 35
 Ἐρμείη φίλον υἱὸν ἄφαρ τερατωπὸν ἴδεσθαι,
 αἰγιπόδην δικέρωτα πολύκροτον ἡδυγέλωτα·
 φεῦγε δ' ἀναίξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνῃ·
 δεῖσε γὰρ ὡς ἵδεν ὅψιν ἀμείλιχον ἡδύγενειον·
 τὸν δ' αἴψ' Ἐρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε 40
 δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
 ρίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἐδρας κίε παῖδα καλύψας
 δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὄρεσκῷοιο λαγωοῦ·
 πάρ δὲ Ζηνὶ καθίζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
 δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἐτερφθεν 45
 ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος·
 Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον ὅτι φρένα πᾶσιν ἐτερψε.

Καὶ σὺ μὲν οὗτω χαῖρε ἄναξ, Ἰλαμαι δέ σ' ἀοιδῆ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

20. Εἰς Ἡφαιστον

“Ἡφαιστον κλυτόμητιν ἀείδεο Μοῦσα λίγεια,
ὅς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τὸ πάρος περ
ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν ἡύτε θῆρες.
νῦν δὲ δι’ Ἡφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες 5
ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
’Αλλ’ Ἰληθ’ Ἡφαιστε· δίδου δ’ ἀρετήν τε καὶ ὅλβον.

21. Εἰς Ἀπόλλωνα

Φοῖβε σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ’ ἀείδει
ὄχθη ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα
Πηνειόν· σὲ δ’ ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡδυεπής πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μὲν οὗτω χαῖρε ἄναξ, Ἰλαμαι δέ σ' ἀοιδῆ. 5

22. Εἰς Ποσειδῶνα

’Αμφὶ Ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἄρχομ’ ἀείδειν
γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
πόντιον, ὃς θ’ Ἐλικῶνα καὶ εύρείας ἔχει Αἴγας.
διχθά τοι ’Εννοσίγαιε θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
ἴππων τε δμητῆρ’ ἔμεναι σωτῆρά τε νηῶν. 5

Χαῖρε Ποσείδαον γαιήσιχε κυανοχαῖτα,
καὶ μάκαρ εύμενὲς ἥτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

23. Εἰς Δία

Ζῆνα θεῶν τὸν ἄριστον ἀείσομαι ἡδὲ μέγιστον
εύρύοπα κρείοντα τελεσφόρον, ὃς τε Θέμιστι
ἐγκλιδὸν ἔζομένη πυκινοὺς δάρους δαρίζει.
”Ιληθ’ εύρύοπα Κρονίδη κύδιστε μέγιστε.

24. Eἰς Ἐστίαν

Ἐστίη, ἥ τε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ Ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
 αἱεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
 ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐν' ἔρχεο θυμὸν ἔχουσα
 σὺν Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἀμ' ὅπασσον ἀοιδῆ. 5

25. Eἰς Μούσας καὶ Ἀπόλλωνα

Μουσάων ἄρχωμαι Ἀπόλλωνός τε Διός τε·
 ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος ὃν τινα Μοῦσας
 φίλωνται· γλυκερή οἵ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή. 5

Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ ἐμὴν τιμήσατε' ἀοιδήν·
 αὐτὰρ ἔγών ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

26. Eἰς Διόνυσον

Κισσοκόμην Διόνυσον ἐπίβρομον ἄρχομ' ἀείδειν
 Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
 ὃν τρέφον ἡὔκομοι νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
 δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
 Νύστης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἐκητί 5
 ἄντρῳ ἐν εύώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε θεαὶ πολύσυμνον ἔθρεψαν,
 δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους
 κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἀμ' ἔποντο
 νύμφαι, ὁ δ' ἔξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἀσπετον ὑλην. 10

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε πολυστάφυλ' ὶ Διόνυσε·
 δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὕρας αὗτις ἵκεσθαι,
 ἐκ δ' αὗθ' ὕράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

27. Eἰς Ἀρτεμίν

Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
 παρθένον αἰδοίην ἐλαφηβόλον Ιοχέαιραν
 αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,

ἢ κατ' ὅρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἡνεμοέσσας
ἄγρη τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει 5
πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
ύψηλῶν ὄρέων, ἵαχεῖ δ' ἔπι δάσκιος ὥλη
δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν, φρίσσει δέ τε γαῖα
πόντος τ' ἵχθυόεις· ἢ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
πάντῃ ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην. 10
αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῆ θηροσκόπος ἰοχέαιρα
εύφρήνη δὲ νόον χαλάσσασ' εὔκαμπτεα τόξα,
ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο
Φοίβου Ἀπόλλωνος Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον
Μουσῶν καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα. 15
ἐνθα κατακρεμάσσα παλίντονα τόξα καὶ ίοὺς
τὴγεῖται, χαρίεντα περὶ χροὶ κόσμον ἔχουσα,
ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὅπ' Ἱεῖσαι
ύμνεῦσιν Λητῷ καλλίσφυρον ὡς τέκε παῖδας
ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους. 20

Χαίρετε τέκνα Διός καὶ Λητοῦς ἡγκόμοιο·
αὐτὰρ ἔγῶν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

28. Eἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδ' Ἀθηναίην κυδρήν θεὸν ἄρχομ' ἀείδειν
γλαυκῶπιν πολύμητιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν
παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπτολιν ἀλκήεσσαν
Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν 5
χρύσεα παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρῶντας
ἀθανάτους· ἢ δὲ πρόσθεν Διός αἰγιόχοιο
ἐσσυμένως ὕρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου
σείσασ' ὁξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὁλυμπος
δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκώπιδος, ἀμφὶ δὲ γαῖα 10
σμερδαλέον ἱάχησεν, ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἄλμη
ἔξαπίνης· στῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
ἴππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον εἰσότε κούρη
εἴλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὕμων θεοείκελα τεύχη 15
Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.

Καὶ σὺ μὲν οὗτω χαῖρε Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
αὐτὰρ ἔγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

29. Eἰς Ἐστίαν

Ἐστίη ἡ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἔρχομένων τ' ἀνθρώπων
ἔδρην ἀΐδιον ἔλαχες πρεσβηΐδα τιμὴν
καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμὴν· οὐ γάρ ἄτερ σοῦ
εἴλαπίναι θνητοῖσιν ἵν' οὐ πρώτῃ πυμάτῃ τε
‘Ἐστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον·
καὶ σύ μοι Ἀργειφόντα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ
ἄγγελε τῶν μακάρων χρυσόρραπι δῶτορ ἔάων,
ναίετε δώματα καλά, φίλοι φρεσὶν ἀλλήλοισιν,
ἴλαος ὃν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
‘Ἐστίη· ἀμφότεροι γάρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰδότες ἔργματα καλὰ νόῳ θ' ἔσπεσθε καὶ ἥβῃ.
Χαῖρε Κρόνου θύγατερ, σύ τε καὶ χρυσόρραπις Ἐρμῆς.
αὐτὰρ ἔγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

30. Eἰς Γῆν μητέρα πάντων

Γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι ἡὕθεμεθλον
πρεσβίστην, ἡ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὄπόσ' ἔστιν·
ἡμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται ἡδ' ὅσα πόντον,
ἡδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὅλβου.
ἐκ σέο δ' εὔπαιδές τε καὶ εὔκαρποι τελέθουσι
πότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἡδ' ἀφελέσθαι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὁ δ' ὅλβιος ὃν κε σὺ θυμῷ
πρόφρων τιμῆσῃς· τῷ τ' ἀφθονα πάντα πάρεστι.
βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἡδὲ κατ' ἄγροὺς
κτήνεσιν εὔθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλαται ἐσθλῶν·
αὐτοὶ δ' εύνομίησι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
κοιρανέουσ', ὅλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὄπηδεῖ·
παῖδες δ' εὔφροσύνη νεοθηλέῖ κυδιόωσι,
παρθενικαί τε χοροῖς φερεσανθέσιν εὔφρονι θυμῷ
παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἀνθεα μαλθακὰ ποίης,
οὓς κε σὺ τιμῆσῃς σεμνὴ θεὰ ἀφθονε δαῖμον.

Χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
πρόφρων δ' ἀντ' ὕδης βίοτον θυμήρε' ὅπαζε.
αὐτὰρ ἔγώ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

31. EIS "ΗΛΙΟΝ

"Ηλιον ὑμνεῖν αὗτε Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα
Καλλιόπη φαέθοντα, τὸν Εύρυφάεσσα βοῶπις
γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
γῆμε γὰρ Εύρυφαέσσαν ἀγακλειτὴν 'Υπερίων
αὐτοκασιγνήτην, ἢ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα
'Ηῶ τε ρόδόπηχυν ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην
'Ηέλιόν τ' ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
ὅς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἴπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὅ γε δέρκεται ὅσσοις
χρυσέης ἐκ κόρυθος, λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ 10
αἰγλῆν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροὶ λάμπεται ἔσθος
λεπτουργὲς πνοιῇ ἀνέμων, ὑπὸ δ' ἄρσενες ίπποι,
εὗτ' ἀν δ' γε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ίππους 15
θεσπέσιος πέμπησι δι' οὐρανοῦ 'Ωκεανόνδε.

Χαῖρε ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὅπαζε.
ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
ἡμιθέων ὃν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

32. EIS ΣΕΛΗΝΗΝ

Μήνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε Μοῦσαι
ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διὸς ίστορες ὕδης.
ἥς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὅρωρεν
αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἀήρ 5
χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
εὗτ' ἀν ἀπ' 'Ωκεανοῖο λοεσσαμένη χρόα καλὸν
εῖματα ἐσσαμένη τηλαυγέα δια Σελήνη,
ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας αἰγλήντας,
ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ίππους 10

έσπερίη διχόμηνος· ὅ τε πλήθει μέγας ὅγμος,
λαμπρόταταί τ' αύγαι τότ' ἀεξομένης τελέθουσιν
οὐρανόθεν· τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
τῇ ρά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εύνῃ·
ἡ δ' ὑποκυσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην 15
ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Χαῖρε ἄνασσα θεὰ λευκώλενε δῖα Σελήνη,
πρόφρον ἔϋπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
ἀσομαὶ ἡμιθέων ὃν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοὶ²⁰
Μουσάων θεράποντες ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

33. Εἰς Διοσκούρους

Ἄμφι Διὸς κούρους ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι
Τυνδαρίδας Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
Κάστορά θ' ἵππόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
τοὺς ὑπὸ Ταῦγέτου κορυφῇ ὅρεος μεγάλοιο
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέϊ Κρονίωνι 5
σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἀκυπτόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἀελλαὶ
χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
ἄρνεσσιν λευκοῖσιν ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες 10
πρύμνης· τὴν δ' ἀνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
θῆκαν ὑποβρυχίην, οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἴθέρος ἀΐξαντες,
αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπταυσαν ἀέλλας,
κύματα δ' ἐστόρεσσαν λευκῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι, 15
ναύταις σήματα καλὰ πόνου σφισιν· οἱ δὲ ίδόντες
γήθησαν, παύσαντο δ' ὁἰζυροῖο πόνοιο.

Χαίρετε Τυνδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

X

G

51

Universitätsbibliothek Dresden

1 0354721